GLASILO SZDL OBČINE KAMNIK

Kamniški občan

ŠT. 13 LETO XXIX. KAMNIK, 24. JULIJA 1989

Ob občinskem prazniku

Praznovanje praznika naše občine letos poteka v zelo zaostrenih gospodarskih in družbenih razmerah... Tako je začel uvodnik moj predhodnik 1983. leta, torej pred šestimi leti. Komaj verjetno in prav nič spodbudno, da bi ga enako začel tudi jaz. Kaj se res v vseh teh letih ni nič spremenilo? O, bi rekli pesimisti, se je, vendar na slabše. Sam pa mislim, da ni čisto tako. Res je, da je v zadnjih letih naš življenjski standard tako padel, da že kar večina ljudi živi na eksistenčnem robu. Z njim z roko v roki gre seveda tudi družbeni standard, tako da je tudi na tem področju razvoj nevarno zaostal. Prepričan pa sem, da bomo tudi kvaliteto življenja posameznika in družbe morali pričeti meriti z drugačnimi vatli. Tako kot v boljših podjetjih ni več najpomembnejše, koliko metrov, ton, kosov in drugih količinskih enot so proizvedli, temveč kako so bili učinkoviti, bomo morali tudi pri vrednotenju našega življenja upoštevati še kaj drugega kot so materialne dobrine. Opozoriti želim, da tudi v deželah izobilja bogastvo in dobiček nista več edini merili. Svoboda govora in misli, spoštovanje človekovega dostojanstva, možnost aktivne udeležbe pri upravljanju, prijaznost okolja in podobne vrednote so tiste, zaradi katerih so se pripravljeni marsičemu odreči, celo dobičku. In v tem pogledu se življenje pri nas spreminja. Na nekaterih področjih tako hitro in burno, da postane človeka strah, ker se mu upravičeno zastavlja vprašanje: »Mar ne pretiravamo spet?« Zlasti na gospodarskem področju, ki bi po teži sodilo v središče naše pozornosti, a je zaradi marsikaterih spolitiziranih in delno tudi napihnjenih problemov odrinjeno, pa se zadeve premikajo prepočasi. Materialna osnova za **človeka** *vredno življenje pa pada in pada. Do kdaj?*

Ko smo še pred nekaj leti govorili o političnem pluralizmu, je vsakdo govoril le o obstoječih oblikah družbenopolitičnega življenja. Konkretna beseda o nujnih spremembah je lahko stekla le med dobrimi prijatelji. Če je bilo greh reči, da je delegatski sistem prenapihnjen, predrag in na nekaterih področjih popolnoma nesmiseln, se danes to vgrajuje v ustavo. Javno razpravljati o delu policije, vojske, oblasti takšne in drugačne, ne, tega si prav gotovo ni bilo mogoče privoščiti celo v skupščini ne, brez neprijetnih ali celo hudih posledic za tistega, ki je to storil. In še bi lahko našteval in dokazoval, da se vendrle premika. Ne tako učinkovito, kot bi želeli, saj je veliko praznega teka, včasih pa celo vožnje nazaj, vendar napredek je viden. Času velikih korakov je sledil čas velikih besed. Kaj pa zdaj?

Kot družba se bomo morali počasi sprijazniti z ugotovitvijo reka, ki pravi, da življenje ni praznik, temveč delovni dan. Kakor je delavnik posameznika največkrat sestavljen iz majhnih drobnih dejanj in dogodkov in so uspehi le občasni obiskovalci, tudi v družbi ni mogoče pričakovati zgodovinskih dogodkov vsak dan.

Če smo do sedaj delali preveč narobe in nas je to pripeljalo v te gospodarske in družbene težave, zaradi zakona vztrajnosti, ki velja tudi v družbi, ni mogoče pričakovati, da bomo kar od danes do jutri začeli drugače. Zato ne morem pritrditi tistim, ki bi spreminjali razmere na način – »vse razbit', na nov' nardit'«.

V vsesplošni evforiji nerganja in kritizerstva lahko pri sedanjih družbenih spremembah završemo marsikatero rešitev, ki bi jo bilo treba samo predelati ali dograditi. Ponavadi je tako, da se šele potem, ko si nekaj zavrgel ali izgubil, docela zaveš vrednosti tistega. Toliko let padanja družbenega in zasebnega standarda je ob dobro zasidrani potrošniški miselnosti iz nas naredilo arogantne, nasilne in nič kaj spravljive pogajalce. Prepričan sem, da ugotovitev velja za večino sredin in nivojev. Dohtarjem je dolj, šolniki zahtevajo, kulturniki ženejo vik in krik, komunalcem in cestarjem primanjkuje, in kje bi lahko vsi skupaj vzeli? Ja tam, kjer vendarle je, v gospodarstvu!

Toda!?

Zaradi onesnaževanja, hrupa in podobnih nadlog bi bilo tovarne najbolje zapreti, turizma »se ne bi šli«, in kaj nam pravzaprav potem še ostane?! Sam odgovora ne vem, saj so si nekateri interesi tako nasprotni, da brez bistvene spremembe uskladitev ni mogoča. Poznati pa bi ga morali tisti, ki tako ultimativno govorijo o svojih zahtevah.

Te, sicer splošne družbene ugotovitve, veljajo tudi za našo občino.

Naše gospodarstva sicer ne dosega planirane rasti, zato tudi negospodarstvo ne dobi vsega pričakovanega. Toda kdo bi ob sestavi plana lahko predvidel sedanje gospodarske razmere. Poleg tega pa je bil tokrat še čas velikih številk in besed. Spoznanje, da se počasi daleč pride, namreč šele dobiva domovinsko pravico. Po nekaterih ocenah, v mislih imam študijo Inštituta ekonomske fakultete iz Splita, je gospodarska rast družbenega sektorja naše občine v zdanjih nekaj letih med največjimi v državi. To je sicer bolj slaba tolažba in hudomušno rečeno spominja na potnika v prvem razredu potniške ladje, ki se potaplja.

Kljub takšnemu splošnemu nazadovanju pa je bilo v zadnjih letih v naši občini precej narejenega. Opustil bom duhamorno naštevanje v preteklih nekaj letih zgrajenih ali obnovljenih objektov in spomnil le na letošnji največji investiciji– PTT in zdravstveni dom – od katerih se zadnja v celoti predaja svojemu namenu ob letošnjem občinskem prazniku. Prvič bo v Kamniku zgrajen zdravstveni dom, ki je bil projektiran in od temeljev zgrajen za svoj namen. Koliko finančno bolj ugodnih časov je šlo mimo, pa se šele sedaj zagotavlja kvaliteten prostor za osnovno zdravstveno dejavnost. Zato moram zapisati, da se je tudi tokrat potrdil rek: v slogi je moč. Ničesar ali zelo malo bi bilo narejenega brez dobrega sodelovanja vseh, zlasti gospodarstva.

Kako kaže vnaprej? Prognoza je, razen za vedeževalke, nehvaležna zadeva. Kako nehvaležna kaže zaključek v uvodu citiranega uvodnika, saj je takrat kazalo, da bi v teh letih moral biti že na konju. Način življenja se bo počasi prilagajal našim zmožnostim, kar bo tudi v naši občini povzročalo boleče situacije. Učili se bomo tega, da vedno ne mislijo vsi enako, da pa je treba storiti vse, da lahko vse povedo. Občina je v novi ustavni ureditvi še vedno bolj meglena predstava, in nikjer ni garancije, da bomo našli najbolj ustrezne rešitve. Veliko pričakujemo od prihodnjih volitev, vendar tudi novi, še tako sposobni ljudje, ne bodo čarovniki. Spopasti se bomo morali z ekološkimi problemi, ki lahko povzroče tudi socialne nemire, zato bo tudi pri njihovem reševanju treba veliko potrpljenja. Ni dvoma, da so dolgoročno gledano nekatere proizvodnje na teh lokacijah potrebne tehtnega premisleka in sanacije. V kar najkrajšem času moramo zapreti in seveda na novi lokaciji odpreti deponijo komunalnih odpadkov. V kolikor v prihodnjih letih ne dogradimo PTT omrežja z novo centralo, bomo ostali kot brodolomci na samotnem otoku. Kako si zamišljati razvoj drobnega gospodarstva, računalništva in ne nazadnje posodobitve uprave brez dobrih zvez? Vse to bo zahtvalo velika materialna sredstva, ki ne bodo padla z neba, temveč jih bo treba zaslužiti.

V teh vročih poletnih dneh, ko nas pestijo alge, mrčes in podobne obmorske nadloge, kmetovalcem in planincem pa nagaja vreme, sicer ni najbolj primeren čas za težka razmišljanja, celo za praznovanje ne. Zato, dragi bralci, bi vas ob zaključku rad spomnil, da je 27. julij le praznik naše občine. In celo v tako težkih časih, na katere te dni obujamo spomine, niso pozabili na takšne manj posvečene zadeve, kot so prireditve in ljudska slavja. Zato vas vabim, da obiščete katero in vam iskreno čestitam k prazniku.

MAKS LAVRINC

Srečanje na Kamniškem sedlu

19. planinski tabor MDO Ljubljana in Dan kamniških planin

Kamniško sedlo je bilo v nedeljo, 16. julija, gostitelj 19. PLANINSKEGA TABORA MDO LJUBLJANA IN DNEVA KAMNIŠKIH PLANIN. Že v zgodnjih jutranjih urah so prišli na sedlo prvi obiskovalci, da bi sodelovali na planinskem srečanju. Dolge kolone planincev so prihajale iz vseh smeri. Največ jih je bilo iz kamniške strani, precej pa tudi iz Logarske doline, ki so prišli čez Okrešelj, nekateri pa s Korošice in s Kokrškega sedla. Skoraj 2000 obiskovalcev je zasedlo celotno območje ob koči na Kamniškem sedlu. Prijetno vreme, prvič pa daljšem času, je dopuščalo, da so posedli na prostem, spremljali planinski vrvež in se potem tudi udeležili kulturnega programa, v katerem so sodelovali: Lira iz Kamnika, godbeniki Solidarnosti iz Kamnika, na citre je igral Tomaž Plahutnik, pel pa je Rok Lap. Medtem si je Bojčeva skupina alpinistov iz Kamnika utirala pot po steni na Planjavo, ki pa je žal planinci niso mogli dolgo gledati, ker je megla zastrla pogled na goro. Program je povezovala Danica Simšič.

Andrej Marinc je govoril o vlogi planinstva, izrazil je zadovoljstvo nad delom kamniških planincev, seveda pa je razmišljal tudi o dilemah našega družbenega življenja, o nerazumevanju zaradi naše slovenske usmeritve, ki je močno prisotno zlasti v nekaterih okoljih zunaj naše republike.

Med številnimi gosti iz planinskih društev ljubljanskega območja so bili še: Marjan Oblak, predsednik Planinske zveze Slovenije, Tomaž Banovec, član predsedstva Planinske organizacije Jugoslavije, Tone Škarja in Jože Dobinik predsednika PZS Slovenije in številni drugi.

Posebno slovesen je bil zaključek kulturnega programa, ko so pevci in vsi obiskovalci zapeli ZDRAVLJICO. Enkraten občutek.

V popoldanskih urah so se obiskovalci začeli vračati nazaj v dolino. Zadovoljnih lic, razgretih src so zapuščali prizorišče srečanja. Kamniški planinci so svoje delo – organizacijo tabora, dobro opravili.

Povedati velja, da so Tabor pozdravili: predsednik MDO Ljubljana Peter Lavrič, predsednik PD Kamnik Slavko Rajh, v imenu pokrovitelja Tabora pa predsednik občinske skupščine Kamnik Maks Lavrinc.

STANE S.

Ob občinskem prazniku vam čestitajo

občinske družbenopolitične organizacije,
občinska skupščina,
izvršni svet in
uredništvo Kamniškega občana

Druženje pod košato lipo

Naša mošnja je prazna

V liter gre samo liter. S tem dejstvom smo se v uredništvu morali soočiti tudi tokrat in ob tem z žalostjo ugotoviti, da več kot za liter denarja nimamo, pa četudi smo sredi prazničnih dni, ko bi radi ponudili več in pestrejše branje.

Hitro naraščajoči stroški so nam namreč že podrli vsa letošnja predvidevanja v finančnem načrtu in komaj bomo na vse mogoče načine zbrskali denar za osem strani glasila (samo za tiskanje rabimo najmanj 25 milijonov novih dinarjev). Pa še na teh ne bo prav veliko branja, saj smo v zadnjem trenutku (ko je bilo vse gradivo že v tiskarni) dobili v objavo še nove možne rešitve za ureditev kamniškega pokopališča Žale. Tako je po sili razmer ostalo v predalu več prispevkov o kulturi, zapisi o raznih slovesnostih, reportaže in še kaj... jezo tistih, ki so se trudili s pripravo raznih prireditev in tistih, ki so prireditve in dogodke zapisali, pa o tem ne bo nič objavljenega, bomo morali zavrniti s preprostim dejstvom: naredimo lahko samo toliko, kolikor denarja nam zagotovijo podpisniki sporazuma o rednem izhajanju Kamniškega občana.

In ker nam z vseh strani dopovedujejo, da denarja ni, tudi ni mogoče natančno napovedati, kdaj bo izšla naslednja številka Kamniškega občana. Avgusta imamo tako ali tako vedno počitnice (takrat bo tudi uredništvo zaprto zaradi dopustov), vsekakor si bomo prizadevali, da bi septembra izšla vsaj ena številka glasila. Vsekakor pa dejstvo, da v uredništvu nismo kar tako pripravljeni vreči puško v koruzo zaradi dirjajoče inflacije, še ne zagotavlja, da bomo poslej redno izhajali – usoda Kamniškega občana je predvsem v rokah tistih, ki združujejo denar za njegovo izhajanje.

UREDNICA

Vračam se domov

V soboto, 15. julija, je odbor izseljenske matice za občini Kamnik in Domžale organiziral vsakoletno srečanje naših rojakov v Kamniški Bistrici. Izredno zanimanje za to srečanje je privabilo v Kamniško Bistrico, bilo je pri planinskem domu, zelo veliko izseljencev in zdomcev. Stiski rok s prijatelji in znanci so bili enkratni. Vedrega razpoloženja je bilo na pretek. Že dolgo ni bilo tako velikega obiska v Kamniški Bistrici ob podobnih srečanjih, zato bo ta dan ostal vsem v prelepem spominu.

Dušan Semolič, sekretar republiške konference SZDL, ki je govoril na srečanju rojakov, je vsem zaželel prijetno bivanje in izrazil zadovoljstvo, da se tudi na ta način krepijo vezi med rojaki in domovino. Govoril je tudi o trenutnih razmerah pri nas, ko se borimo na lepše medsebojne odnose v pluralistični družbi.

Izseljenskega srečanja so se udeležili številni gostje poleg rojakov, tudi prebivalci obeh občin, prišli pa so tudi iz drugih krajev. Prireditev je bila res lepa, kulturna in nadvse uspela in bo prav gotovo v naslednjem letu privabila še več naših rojakov.

STANE SIMŠIČ

Prejemniki letošnjih občinskih priznanj in nagrad Toma Brejca

SREBRNA PLAKETA OBČINE KAMNIK

Srečo IVANČIČ, Laze 30, Laze v Tuhinju, na predlog Občinskega odbora ZZB NOV Kamnik, za dolgoletno aktivno delo v skupščinskem sistemu in družbenopolitičnih organizacijah v občini in krajevni skupnosti.

BRONASTA PLAKETA OBČINE KAMNIK

Janez BENKOVIČ, Novi trg 37/a, Kamnik, na predlog Sveta krajevne skupnosti Novi trg, za uspešno družbenopolitično delo in za delo na področju telesne kulture v občini.

Andrej BRAJER, Godič 80/b, Stahovica, na predlog DO Kemijska industrija Kamnik, za uspešno delo v samoupravnih organih delovne organizacije in za družbenopolitično delo v Krajevni skupnosti Godič.

Dušan JESENIK, Novi trg 36, Kamnik, na predlog krajevnih skupnosti Pšajnovica, Sela, Srednja vas, Šmartno v Tuhinju in Zgornji Tuhinj za uspešno delo na področju komunalno-cestnega gospodarstva v občini.

Ivo OREHOVEC, Zg. Motnik 3, Motnik, na predlog Predsedstva Občinske konference SZDL Kamnik, za vsestransko družbenopolitično delo v krajevni skupnosti in občini ter za aktivnosti pri reševanju problemov kmetijstva.

Marjan POLJANŠEK, Zg. Tuhinj 21, Laze v Tuhinju, na predlog DO Kemijska industrija Kamnik, za aktivno samoupravno in družbenopolitično delo v delovni organizaciji, krajevni skupnosti in občini.

JAVNO PRIZNANJE OBČINE KAMNIK,

Avstrijska firma TYROLIA, na predlog DO Titan Kamnik, za 10-letno uspešno sodelovanje z DO Titan pri izdelavi smučarskih varnostnih vezi.

Franc LIPIČNIK, Sp. Stranje 9, Stahovica, na predlog Predsedstva Občinske konference SZDL Kamnik, za prizadevno in uspešno delo pri Pihalni godbi DKD Solidarnost in v Glasbeni šoli ter za njegovo glasbeno ustvarjalnost.

Ivan PESTOTNIK, Pšajnovica 6, Blagovica na predlog Predsedstva Občinske konference SZDL Kamnik in Krajevne skupnosti Pšajnovica, za prizadevno vsestransko delo v krajevni skupnosti Pšajnovica.

Letošnja prejemnika nagrade Toma Brejca pa sta:

dr. Nikolaj Sadnikar, za pomemben prispevek pri ohranjanju, obnavljanju in postavitvi zgodovinskih obeležij v mestu Kamnik

Srednješolski center Rudolfa Maistra, naslednik gimnazije v Kamniku, za 40-letno izjemno pomembno delovanje na vzgojnoizobraževalnem in kulturnem področju kamniško domžalskega območja.

SREČO IVANČIČ

JANEZ BENKOVIČ

ANDREJ BRAJER

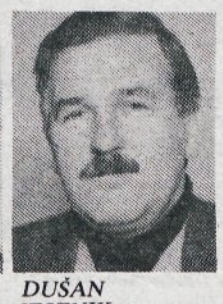
DUŠAN JESENIK

IVO OREHOVEC

MARJAN POLJANŠEK

FRANC LIPIČNIK

DR. NIKOLAJ SADNIKAR

IVAN PESTOTNIK

● **Iz delovnih organizacij**

Tudi Kočna se bo morala tržno obnašati

Danes je prodaja vse nekaj drugega, kot je bila pred leti. Predvsem ni le ponujanje blaga prek pulta, ampak predstavlja vse vrste servisa – od prijaznega obraza prodajalke do dostave blaga stranki na dom. Tako razmišlja novi direktor Kočne Božo Kobal, pravnik po poklicu, sicer pa že več let zaposlen v trgovini (prej v Emoni), zato upravičeno in iz izkušenj trdi, da se bo morala tudi »Kočna« začeti obnašati tržno.

Konkurenčnost pa ne velja iskati v izbiri izdelkov, ampak predvsem v kakovostni ponudbi. Kočna se bo reorganizirala. Tako bo iz treh tozdov postala enovita trgovska organizacija z elementi podjetništva. Vendar pa bo po besedah novega direktorja, ki se namerava resno spopasti s prenovo, največ težav s spremembo miselnosti iz preteklosti. Začeti bo treba od prodajalcev do administracije (te je po njegovem preveč, kar bo še bolj izrazito po skrajšanem prehodu na avtomatsko obdelavo podatkov).

Nekaj stvari se bo dalo preurediti brez dodatnih sredstev. Po novem se bodo specializirali. Tako bela tehnika ne bi bila več na treh lokacijah, ampak na eni. Tudi zalog ne bi vodili več na treh mestih, kar je vsekakor prihranek. Treba bo pregledati majhne trgovinice v mestu, saj bi se vsaka od njih morala specializirati, da ne bi bilo kot sedaj, povsod »vsakega nekaj«. Diskont na Fužinah bo treba razširiti, promet v njem je namreč zelo velik. Preveriti pa bo treba tudi uspešnost vaških trgovin: še naprej bodo nerentabilne oddajali v najem zasebnikom. Glede na rezultate analize o številu kupcev naj bi spremenili delovni čas. Neprehrambene trgovine bi odpirali ob osmih ali devetih, pa tudi zvečer bi bile odprte dlje kot so sedaj. Spremembe bodo tudi v veleprodaji. Ustanoviti nameravajo potniško službo in okrepiti vozni park. Za drevesnico bodo skušali pridobiti še nekaj mladih strokovnjakov, ki bodo morali poskrbeti za dobro kakovost sadja, ki ga sedaj pridelajo okrog petsto ton.

Sicer pa bo po besedah direktorja Boža Kobala za izobraževanje kadrov v Kočni nasploh treba veliko več narediti. Glede težko pričakovane blagovnice pa je direktor Kočne dejal, da 11.000 kvadratnih metrov prostora ob SKG-ju nameravajo še naprej hraniti za blagovnico, vendar pa za celotni nakupovalni center, z vso infrastrukturo (parkirišča, zaklonišča, garaže) v Kočni ne bo denarja, zato se bodo povezali z možnimi sovlagatelji (banka, pošta, in drugi), gradnje pa bi se glede na dotok denarja lotili fazno.

R. G.

Volilno programska seja OK ZK bo septembra

Na julijski seji občinskega komiteja ZKS Kamnik so sklenili, da bo občinska volilna programska konferenca 28. septembra letos.

Na seji bo sodelovalo 67 delegatov iz 58 osnovnih organizacij ZKS. Po spremenjenem statutarnem sklepu bodo na konferenci izvolili nekoliko ožji 21-članski občinski komite, predsedstvo OK ZKS bodo zmanjšali na 7 članov.

Občinski komite je potrdil tudi predlog kandidatne liste za člane organov občinske konference ZKS. Za predsednika občinske konference ZKS sta bila predlagana dva kandidata, in sicer **Horst Hafner** iz Utoka in **Janez Humar** iz Kočne, za sekretarja predsedstva OK ZKS pa **Brigita Zalezina,** dosedanja sekretarka.

Člani komiteja so ob obravnavi predloga poročila za občinsko konferenco menili, da je treba v poročilu dati več poudarka tudi uresničevanju stališč ZK glede vloge in razvoja drobnega gospodarstva. Predsednik OK ZKS pa naj bi v svojem uvodu na konferenci spregovoril tudi o letošnjih gospodarskih gibanjih v naši občini.

V zvezi s predlogom v razpravi, naj bi se OK ZKS opredelila do problemov v Utoku zlasti z vidika reševanja problemov varstva okolja, je prevladalo mnenje, da je to v prvi vrsti stvar stroke. Seveda pa s tem ni rečeno, da rešitev tega problema ni v interesu družbenopolitične skupnosti, ki se bo zavzela za njegovo rešitev. Izoblikovati pa jo mora podjetje, upoštevajoč pogoje tržnega gospodarstva.

F. S.

Akcije Rdečega križa

Občinska organizacija RK Kamnik tudi v poletnih mesecih organizira vrsto aktivnosti, zato, da bi pomagala ljudem v nesreči ali jim lajšala socialne stiske. Tako bo:

Krvodajalska akcija 15. avgusta in 9. oktobra 1989, obakrat v Ljubljani. Na odvzem krvi bodo vozili avtobusi z avtobusne postaje v Kamniku ob 6,30, 8,30 in 10,30.

S postajališča Češnjice v Tuhinjski dolini bo odpeljal avtobus ob 7. uri in bo sprejel krvodajalce še v Lazah, Šmartne, Buču, Lokah in Srednji vasi iz Nasovč bo krovodajalce odpeljal avtobus ob 9. uri in jih nato sprejel še v Komendi, Mostah in Mengšu.

Aktivisi RK zbirajo prijave kvodajalcev, darovalci pa se lahko tudi sami napotijo v Ljubljano po navedenem programu avtobusnih prevozov.

Zbiranje pomoči prebivalcem severovzhodne Slovenije, ki jih je prizadelo neurje 3. in 4. julija. Škoda je velika, zato je vsaka denarna pomoč zelo dobrodošla. Prispevke občani lahko vplačujejo na žiro račun RKS štev. 50101-678-51579, zaradi točnejše evidence zbranih sredstev pa prispevke lahko vplačujejo na račun obč. organizacije RK Kamnik štev. 50140-678-50044 z oznako »Za pomoč prizadetim ob neurju.

Do sedaj je v KO RK Kamnik evidentiranih 8.115.000 din pomoči.

Razdeljevanje zbranih oblačil. Zbiralna akcija oblačil v mesecu maju je bila uspešna. Sedaj je blago sortirano in ga pomoči potrebni občani lahko dobijo v skladišču OO RKS Kamnik – pod avtobusno postajo v zakloništču, **vsako prvo sredo** v mesecu od 16. do 17. ure. RK Kamnik vabi prebivalce občine Kamnik, da se tega dne vsak mesec oglašajo s svojimi upravičenimi potrebami in hkrati opozorijo tudi druge občane, ki tako pomoč rabijo, pa s tem niso seznanjeni. Oblačila so zelo solidno ohranjena.

S temi akcijami RK Kamnik so seznanjeni aktivisti RK, KO RK v KS, sindikalne organizacije ter občinska konferenca SZDL.

Humanost, pripravljenost pomagati ljudem, ki jih je prizadela nesreča, je v dobršni meri karakteristika ljudi kamniškega območja, zato nihče ne dvomi, da bodo tudi te akcije deležne popolne podpore.

STANE SIMŠIČ

Inovativno poslovanje in gospodarjenje

Inovativnost je čedalje bolj pomembna pri prestrukturiranju našega gospodarstva. Postati bi morala način našega razmišljanja, vrasti bi se morala ne le v glave tehnikov in inženirjev (včasih smo inovacije iskali le pri tehničnih kadrih), ampak v slehernega delavca – od proizvodnje do financ in marketinga. Trg namreč zahteva inovativno poslovanje in gospodarjenje; zato so v Svilanitu pred kratkim organizirali okrogło mizo o inovacijski dejavnosti, s katero so organizatorji želeli pospešiti prehod iz množične inovativne dejavnosti v inovativno poslovanje.

Zaradi aktualnosti omenjene problematike in časa, v katerem živimo, so organizatorji (občinski sindikalni svet, raziskovalna skupnost in društvo izumiteljev in avtorjev tehničnih izboljšav) medse povabili ekonomista, profesorja dr. Matjaža Muleja, vodilnega slovenskega strokovnjaka s tega področja.

Zelo kakovostnega predavanja – tudi organizatorji inovativne dejvnosti iz kamniških delovnih organizacij so v razpravi priznali, da so slišali mnogo zanimivih stvari, ki so za njih popolnoma nove – pa se na žalost niso udeležili vodstveni delavci iz podjetij, saj so prav oni tisti, ki z drugačnim pristopom, inovativnim poslovanjem, o katerem je bilo največ govora, prispevajo k bistvenim premikom v podjetjih.

»Inovacije so čisto eksistenčno vprašanje. Ali bomo v bodoče poslovali inovativno, ali pa bomo živeli v afriško-saharskem slogu«, je povedal Matjaž Mulej, ko je govoril o tem, da inovacija še zdaleč ni več le drobna, tehnična izboljšava.

»V firmi mora veljati, da se sme veliko reči, da se potem vsaj nekaj od predlaganega lahko koristno uporabi. Zato je v sodobnih podjetjih pomembna ustvarjalna demokracija. Vse to združuje v sebi podjetništvo, za katerega smo se, vsaj deklarativno, odločili v naši družbi. Glavne težave pri tem delajo seveda tisti, ki želijo imeti svoj MIR.« Razvoj trga pa traja vsaj toliko časa, kot razvoj izdelka. Mulej je govoril tudi o bistvenih razvojnih dejavnostih v podjetju. Po njegovem mnenju so vse strokovne funckije v podjetju razvojne, čedalje večjega pomena pa je v podjetju marketing, ki vključuje predvsem raziskavo in analizo trga.

Znani ekonomist je govoril tudi o vlogi izobraževanja in strokovnih kadrov pri sprejemanju in dopuščanju inovativnosti v podjetju. Ob vsem pa je glavni vzrok, da metode ustvarjalnega delovanja še niso zaživele v tem, da nimamo prave inovacijske politike. Sicer pa bi morali inovativnost kot slog ustvarjalnega življenja uveljavljati tudi, ali predvsem, s pomočjo vliva poslovodnih delavcev v podjetju, da bi na ta način prišli od inovativne dejavnosti do inovativnega poslovanja.

»Današnji ljudje so še kako vajeni razmišljati; kako bi drugače s temi plačami preživeli, če ne bi mislili?! Vendar pa jih k temu na delovnem mestu nihče ne spodbuja. Ljudem moramo prisluhniti,«, je dejal Matjaž Mulej.

Navzočim, predvsem tistim, ki se v podjetjih ukvarjajo z inovativno dejavnostjo, je pojasnil dilemo, ali so »delavci v razvoju« dolžni dajati nove predloge, izumljati, iskati izboljšave, itd. Po njegovem to ni njihova dolžnost (in kjer je to zapisano, v pravilnikih nekatere DO to še imajo, je to že nekaj let protizakonito!). Omenil je tudi, da se je treba znebiti zgrešene miselnosti, da se splača investirati le v »mašinerijo.« Nasprotno, najbolj donosna je naložba v dobre, sposobne kadre. Od njih je odvisno vsaj tričetrt produktivnosti. Znanje je treba zato sistematično izpopolnjevati, vendar pa v malokateri delovni organizaciji dobro poskrbijo za izobraževanje svojih delavcev.

Za pravilno vrednotenje inovativnosti pa bomo morali čimprej spremeniti tudi zastarele pravilnike o inovacijski dejavnosti. Obstoječi pravilnik namreč po mnenju profesorja Muleja ljudi bolj demotivira kot obratno. V pripravi je že nov pravilnik v katerem bo ukinjena degresivna lestvica.

R. GRČAR

Petdesetletnica V. državne konference SKOJ

Obledel spomin na dogodek pred 50 leti: obeležje V. konferenci SKOJ na Mali planini

Šestega avgusta letos bo preteklo pol stoletja, odkar so se na Mali planini pri Lectarjevi koči zbrali delegati SKOJ iz vse Jugoslavije na V. državni konferenci. Tega kongresa jugoslovanskih skojevcev, ki ga je organizacijsko pripravil Franc Leskošek, se je udeležilo 20 delegatov. Med njimi so bili Ivo Lola Ribar, Leo Mates, Boris Kraigher, Lidija Šentjurc. Konference se je udeležil tudi Edvard Kardelj, ki je govoril o političnem položaju v svetu in v domovini.

Na konferenci, ki jo je vodil Ivo Lola Ribar (delegati so ga izvolili za sekretarja CK SKOJ) so sprejeli resolucijo o enotnosti delavske mladine in o organizacijskih vprašanjih SKOJ. V njej so posebej poudarili naloge pri vključevanju kmečke in študentske mladine v napredno gibanje.

Spomnimo naj, da je imel ob 30-letnici tega dogodka na Mali planin v avgustu 1969 zelo odmeven govor takratni predsednik zveze mladine Slovenije Mitja Gorjup, ki je dejal, da je odnos mladih do zgodovine čedalje bolj tudi odnos do današnjega dne, do problemov sedanje družbe. Tudi naša generacija hoče ustvarjati zgodovino, našo lastno zgodovino, našo bodočnost. Tudi mi potrebujemo svoje, če že ne nove, vendar globoko intimno doživete ideale, za katere bomo prepričani, da se je potrebno in da se izplača bojevati.

F. S.

S seje izvršnega sveta

Mnogo poti do rešitve

Kadar je nek problem večplasten, kot radi rečemo, ko je tako zapleten, da so njegove posledice občutne v širši družbeni skupnosti, je jasno, da bi bilo neodgovorno »zagrabiti« za prvo rešitev, ki se ti ponuja (in ta naj bi bila po možnosti tudi najcenejša), ne glede na njen končni učinek.

Na zadnji seji izvršnega sveta (21. julija) sta se na dnevnem redu znašla kar dva pereča problema – Utokova ekološka sanacija in »črne« točke na cestah v naši občini.

Pri Utoku, ki se z ekološko sanacijo ukvarja že lep čas in je za to podjetje pomenila že kar lepo število za to namenjenih milijonov dinarjev, se je tokrat pojavila še nova variantna rešitev – ob postavitvi čistilne naprave v neposredno bližino tovarne (med Alprem in Meso) do selitv ekološko spornega dela proizvodnje v drugo občino (trenutno je v »igri še Šentjur pri Celju) pa do nove možnosti – selitev Utoka na novo lokacijo – na drugo stran obvoznice (ne ob Kamniško B.) – območje B-28 Dobrava. V zvezi s tem so člani izvršnega sveta sprejeli sklep, da v sodelovanju z Utokom pripravijo celovito informacijo o reševanju te problematike, vse vidike ekološke sanacije in vse možne posledice le-te. Omenjeno informacijo bodo poslali na republiški izvršni svet in gospodarsko zbornico ter v največjem številu predstavili tudi javnim medijem. V Kamniškem občanu bi v septembru pripravili celovito predstavitev Utoka in njegovih problemov, čimprej bo treba poiskati nadomestna zemljišča za odkupljeno zemljo na Dobravi (6–8 ha), kmetom zagotoviti tudi nadomestni gozd. V času reševanja Utokove ekološke sanacije bi bilo nujno vzporedno reševati tudi problem deponije odpadkov za celotno občino in spremeniti dolgoročni plan.

Po pogovoru predstavnika občinske komunalno cestne in energetske skupnosti, republiške skupnosti za ceste in cestnega podjetja, ki so vsak s svoje plati prikazali vztoke za slabo stanje občinskih cest, je izvršni svet sklenil, da mora republiška skupnost za ceste čimprej pisno odgovoriti na vsa pisna in ustno izrečena opozorila občinskega sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, ob tem naj tudi točno opredelijo, kaj lahko popravijo, ter česa in zakaj ne. Do septembra naj bi omenjena skupnost pripravila idejne projekte za začetek gradnje pločnika in kolesarske steze na relaciji Križ – Moste. Skupnost naj poišče tudi finančne vire za pokritje preplastitve podgorske ceste – občina je namreč že zagotovila 100 milijard (s pomočjo gospodarstva!), preostalih 190 pa naj dá republika.

Eden od sklepov izvršnega sveta pa je bil, da naj republiška skupnost za ceste projektno izpostavi najkritičnejše točke in možnosti za njihovo rešitev na cesti skozi Tuhinjsko dolino, predvsem Tesnice in Motnik, kjer bi se v primeru obnavljanja ceste čez Trojane promet vsekakor povečal.

Arbitražna komisija je končala z delom in naredila poročilo o sanaciji stanovanj v stanovanjskih soseskah v občini – izvajalec (Graditelj) in upravljalec (SKG) na seji dejala, da se strinjata s pogoji obnove, ki jih je določila arbitražna komisija.

Izvršni svet je 21. 7. **sprejel tudi pobudo KS Perovo,** da se javna obravnava osnutka zazidalnega načrta B-7 Titan podaljša do 15. septembra.

R. GRČAR

Maistrov boj v letu 1989

V začetku julija je Kamnik obiskal Zmago Porekar, predsednik Zveze prostovoljcev–borcev za severno mejo 1918–1919 v Mariboru. Čeprav že v devetinosemdesetem letu, še vedno najde moči za obisk krajev, kjer so kakršnikoli spomini na »njegovega generala«, kot sam govori o Rudolfu Maistru, ki mu je v Kamniku tokrat že četrtič »raportiral«.

No, v Kamniku spominov na generala ni malo. Ne le spomenik na Medvedovi, po njem se imenujejo tudi srednješolski center, ki ima pri vhodu njegov doprsni kip. Črke so že zbledele in da bi dijaki jasneje vedeli, komu je njihova šola posvečena, bi bilo treba doprsni kip očistiti in obnoviti črke. Tudi skrb za okolico spomenika na Medvedovi bi lahko po Porekarjevem mnenju prevzeli dijaki srednješolskega centra Rudolfa Maistra.

Zmago Porekar, ki je zaprosil za sprejem pri predsedniku skupščine, Maks Lavrinc pa je »iz objektivnih razlogov manjkal« in ga je nadomeščala podpredsednica skupščine Marta Žerko, je »gospe podžupanji«, kot jo je vztrajno imenoval, omenil, da bi se Kamničani lahko zamislili tudi nad skrajno zanemarjeno Maistrovo rojstno hišo na Kidričevi 25. Znano je, da je slednja sicer v lasti Stanovanjske skupnosti in da je v revitalizacijskem načrtu prva določena za obnovo (v njej naj bi bila Maistrova spominska soba, sedanje stanovalce pa bi izselili). Vendar pa na brezbrižnost oziroma brezobzirnost mesta do te hiše kaže tudi vitrina kina Dom, ki je obešena na tej hiši prav pod spominsko ploščo, kjer piše, kaj se je v njej dogajalo. Zmago Porekar je Marti Žerko tako izrazil ogorčenje nad stanjem hiše, opozoril pa jo je tudi na neurejene bivalne razmere mlade družine na Kidričevi 25 (tudi njihov ded je bil Maistrov borec). Slednja je namreč žrtev socialno neprilagojenih ljudi, ki živijo v tej hiši in mlade nenehno psihično in fizično onemogočajo pri normalnem življenju.

Stanovanja na Kidričevi 25, v Maistrovi hiši torej, so v lasti sklada solidarnostnih stanovanj. Kako pa vse omenjeno »paše« v središče mesta, ki naj bi bilo namenjeno turizmu, in v hišo, kjer se je rodil general Rudolf Maister, pa naj bralci sami presodijo! Predsednik združenja prostovoljcev–borcev za severno mejo Zmago Porekar iz Maribora je svoje nestrinjanje omenil podpredsednici skupščine občine Kamnik. Slednja s problemom bojda ni bila seznanjena, obljubila pa je, da bo o vsem poročala na predsedstvu skupščine.

Ali nas morajo na kamniške probleme in na grehe res opozarjati Mariborčani? Že res, da imajo tudi oni Maistrov spomenik in hišo, v kateri je general Rudolf Maister umrl, in ki je po besedah Zmaga Porekarja v skoraj enakem stanju, vendar pa so v večini starih in znamenitih mest, kot je Kamnik, že spoznali, da je središče namenjeno eliti, ne pa marginalnim družbe, da so v mestnih jedrih lahko le najdražja, najudobnejša, predvsem podstrešna, ne pa solidarnostna stanovanja, pa da se morda v pritličju le-teh bolj spodobi imeti sodoben poslovni lokal namesto ropotarnice oziroma popravljalnice koles in mopedov, ki neuradno že več let kraljuje na dvorišču Maistrove hiše.

ROMANA GRČAR

Na dvorišču Maistrove hiše životari dokaj neugledna (čeprav zelo potrebna obrt – popravilo koles in motorjev) in nelegalna dejavnost. Tako lepo dvorišče sredi spomeniško zaščitenega mesta prav gotovo ne bi smelo biti prepuščeno iznajdljivosti posameznikov.

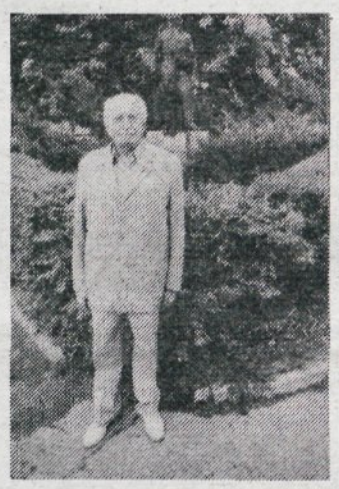

Predsednik zveze prostovoljcev-borcev za severno mejo 1918–1919 v Mariboru Zmago Porekar je tokrat v Kamniku že četrtič raportiral svojemu generalu.

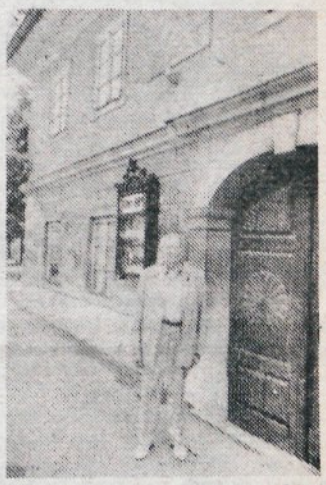

Zmago Porekar pred rojstno hišo Rudolfa Maistra na Kidričevi 25: Žalostno, toda resnično – pod spominsko ploščo je vitrina KINO DOM

Foto: R. GRČAR

Kerin ustanovil KEPOL

Znani samostojni gospodarstvenik Jože Kerin je ustanovil podjetje KEPOL. V tem podjetju, ki trenutno zaposluje 19 delavcev, poteka proizvodnja odpadnih poliamidov.

Točno ob 8. zjutraj sva se dobila v njegovi delavnici, ki stoji v kraju Šela. Jože je bil že ves v delu. Delavcem je delil nasvete, mimogrede dvigoval telefon in se tekoče v nemškem jeziku pogovarjal s svojimi partnerji v Avstriji. Prelevil se je v »tajnico« in za vse skuhal prvo jutranjo kavico. Potem sva se preselila v njegovo pisarno, kjer je potekal pogovor. »Veš, rad delam in sem navajen vsakega dela. A papirna vojna, ki je potrebna, da se dokoplješ do soglasij, me pa nežnosno utruja in mi jemlje energijo, ki bi jo bolje vnovčil v poslu. V naši družbi bomo morali še mnogo stvari poenostaviti, če bomo hoteli, da bo ustvarjalnost ljudi še bolj prišla do izraza. No, kljub vsem zadregam sem ustanovil podjetje za proizvodnjo odpadnih poliamidov. Da poenostavim: iz odpadkov ženskih nogavic pri nas proizvajamo granulate, ki jih kasneje plastičarji predelujejo v elektro industriji, avto industriji, za izdelavo gospodinjskih aparatov (vtičnice, ohišja gospodinjskih aparatov itd). Sem edini proizvajalec takšnih granulatov v Jugoslaviji. Istočasno pa sem z gospodom Kumeringom iz Avstrije ustanovil mešano podjetje.

»Ker so ga medtem delavci poklicali v delavnico, sva se sprehodila po njej. Delavci se jezijo nad domačo surovino, ker se vmes pojavijo kovinski konci in poškodujejo nože v mlinu. Proizvodnjo obvladujejo v eni izmeni trije delavci. V okviru te investicije je zgradil tudi čistilno napravo za 50.000 litrov vode, ki jo enkrat letno menja. Zgradil je tudi svoj 630 kw transformator. Tako celotno investicijo ocenjuje na okrog 3000 milijard dinarjev. Povedati je treba da bo Jože 98 odstotkov proizvodnje izvozil na zapadni trg. Tako v tekočem letu predvideva 40 milijonov SCH izvoza. Vendar njegov nemirni duh ne miruje, zato gleda že naprej. V sodelovanju s Stolom je odkupil poslovne prostore v Motniku. Tam ima trenutno skladišča. Kasneje pa namerava svojo proizvodnjo odpadnih poliamidov oplemenititi s končnim izdelkom, tudi v zvezi s to idej! se že resno dogovarja s partnerji na zahodu.

Ob delavnici brnijo gradbeni stroji, ki zaključujejo objekt. Dela so se zavlekla ravno na račun pridobivanja soglasij, je mimogrede še povedal, predno sva se poslovila. V začetku šolskega leta predvideva tudi uradno otvoritev podjetja KEPOL.

FRANC PESTOTNIK

Sporočilo

Vsem, ki želijo podpisati Majniško deklaracijo sporočamo, da je avgusta to možno ob petkih od 19. ure dalje na Gregorčičevi 2, Kamnik.

Predsedstvo območne organizacije SDZS za Kamniško

Odmevi, polemike, kritična mnenja...

Odprto pismo predsedniku skupščine

Iz zazidalnega načrta tovarne Titan Kamnik je razvidno, da to podjetje načrtuje velik poseg v prostor, tako v vzhodni smeri proti strugi Kamniške Bistrice, kot v zahodni smeri preko Podlimbarskega poti vse do bližine Ljubljanske ceste.

Razširitev obsega skoraj 70.000 kvadratnih metrov površine, od tega je vsaj ena četrtina prvovrstne obdelovalne zemlje, ki zdaj pomaga preživljati ne samo lastnike te zemlje. Porušiti nameravajo tudi tri stanovanjske hiše na Podlimbarskega poti, zdaj v njih živi pet družin (14 oseb, od tega 5 otrok).

S tem v zvezi sprašujemo:

1. S čim je ekonomsko in ekološko utemeljen tak poseg v prostor?

2. Kje bodo kmetje dobili nadomestno zemljo, ki jim obvezno pripada po zakonu, ker je obstoječa zemlja prve kategorije? Ali se sploh lahko odrečemo prispevku teh kmetov pri pridelavi hrane?

3. Iz načrtov je razvidno, da Podlimbarskega poti ne bo več. Ni pa načrtovan nikakršen nov pristop do treh hiš, ki bodo tudi po dokončni širitvi Titana še ostale – odrezane od okolice?

4. Kam z družinami iz porušenih hiš, ki jim praksa »pravične odškodnine« ob dodatni pomoči inflacije zagotovo ne bo nudila ustreznega (enakovrednega) prebivališča?

5. Iz dokumentacije, ki je ob razgrnitvi načrtov na razpolago, je razvidno, da bodo naprave v tovarni povzročale velik hrup. Ali je primerno, da bo žerjav, ki bo povzročal tudi hrup, večji od 100 decibelov, v neposredni bližini preostalih stanovanjskih hiš in ne nazadnje tudi stanovanjskega naselja v Klavčičevi ulici?

6. V severozahodnem delu na črtovane investicije (med križiščem pri Bevcu in sedanjim glavnim vhodom v Titan) bo velik obrat za površinsko obdelavo kovin. Ali ni to samo drug izraz za galvanizacijo in če je, ali si v območju mesta Kamnika tako industrijo res želimo, v kolikor je po predpisih o varovanju podtalnice na tem področju sploh dovoljena? Pri tem nas tuje izkušnje učijo, da tudi v zaprte čistilne sisteme ne smemo povsem zaupati!

7. Na območju Titana bodo industrijski železniški tiri. Kje in kako je predvidena povezava z obstoječo progo Kamnik–Ljubljana? Kaj k takim načrtom pravijo prebivalci drugih (predvsem prizadetih) krajevnih skupnosti?

8. In kako se predvidene Titanove gradnje vklapljajo v načrte za poživitev turizma v Kamniku? Če naj že je investicija ekonomsko upravičena in ekološko neoporečna, ali morajo biti predvidene estetsko sporne stavbe (npr. 20 metrov visoko skladišče) res ob samem robu Ljubljanske ceste, vsem na očeh?

9. Ali je poletni, dopustniški čas razgrnitve načrtov in 45 dnevni rok za javno obravnavo v skladu z v zadnjem času tolikokrat poudarjenimi zagotovili, da bodo vsi posegi v prostor vsestransko pretehtani? Predlagamo, ***da se rok za obravnavo podaljša vsaj za en mesec – do 15. septembra.***

10. Ali v tem in podobnih posegih v prostor res ni možna predhodna obravnava problema vsaj s prizadetimi občani in ali res ni možna pravočasna ustrezna popularizacija načrtovanj v Kamniškem občanu (vsaj krajše, bistvene informacije z ustreznimi skicami in fotografijami maket, iz katerih bi večina občanov izvedela več kot iz strokovno zahtevne dokumentacije, kakršna je na razpolago zdaj)?

Kamnik, 8. julij 1989

Za skupino občanov (26 podpisov):
B. Novak

Odgovor Hariju Praperju

V 12. številki Kamniškega občana sem prebral kritiko, ki zadeva delo SPV in njenega predsednika v zvezi z izvajanjem akcije »–10%«.

Ne mislim opravičevati svojih trditev, ki sem jih navedel v informaciji o izvajanju akcije »–10%«, kajti želim, da vse te trditve ocenijo še ostali subjekti. Popolnoma se strinjam, da akcija »–10%« ne bo uspešna samo s programom nekega subjekta, ampak šele z vsebinsko realizacijo, se pravi z operativnim delom: predvsem z metodami in oblikami izobraževanja v prometu, kot porok dolgoročnega načrtovanja izboljšanja varnostnih razmer v prometu.

Prav tako sem seznanjen, da osnovne šole imajo v svojih letnih delovnih programih vključeno prometno vzgojo, saj so jo po zakonu dolžne imeti. Še vedno pa lahko trdim, da nimajo programa za zmanjšanje števila prometnih nezgod in njihovih posledic, ki ga je na 123. seji, 21. julija 1988 sprejel Izvršni svet skupščine SRS, ki tudi stalno spremlja njegovo izvajanje. Program je usmerjen na dve glavni področji, in sicer v preventivno in vzgojno delo ter vam je bil posredovan preko občinskega SPV, kakor tudi preko pristojnega republiškega upravnega organa z nalogo, da izdelate svoj operativni program in ga pošljete SPV. S tem pa ne mislim enačiti programa z referati, laborati in podobno, kot navajate.

Seznanjen sem z dejstvom, da se v osnovnih šolah ukvarjajo s prometno vzgojo samo posamezniki in ne vsi učitelji, čeprav bi bili to dolžni na podlagi 2. člena Zakona o temeljih varnosti v cestnem prometu ter bi tako prispevali k preprečevanju prometnih nezgod in drugih nevarnosti v cestnem prometu ter razvijanju humanih odnosov med ljudmi. Prav tako bi vas rad seznanil, da SPV v cestnem prometu, kot posebno voluntersko telo Skupščine občine Kamnik, skrbi za uveljavljanje družbene samozaščite na področju prometne varnosti, za dvig varnostne in prometne kulture udeležencev v cestnem prometu, za razvijanje humanejših in solidarnejših odnosov med vozniki in drugimi udeleženci v prometu, kot tudi na ustvarjanje pogojev za varen promet ter opravlja druge naloge po zakonu in drugih normah v svojem prostem času, brez nagrad in je deležen le kritike s strani prizadetih občanov.

Predsednik SPV
IVAN PRISTOVNIK

Komunala uvaja nove zabojnike za smeti

Komunalno podjetje Kamnik je v začetku julija na Duplici in v Motniku postavilo dva press zabojnika, ki na bi v prihodnosti nadomestila sedanje zabojnike za smeti. Oba so postavili poskusno, glede na odziv stanovalcev pa bodo s takimi sčasoma opremili vse stanovanjske soseske v občini. Gre za poseben zabojnik s prostornino 30 kubičnih metrov (dosedanji imajo kar šestkrat manjšo prostornino), ki ga izdelujejo v celjskem Emu. Z njim se bo zmanjševalo število voženj na deponijo komunalnih odpadkov, saj ima omejeni zabojnik vgrajeno posebno prešo, ki odpadke stisne na najmanjšo možno površino. Stare zabojnike nameravajo komunalci uporabiti tam, kjer jih bo primanjkovalo, seveda v soglasju z lastniki le-teh. (Tekst in slika: Janez Petkovšek)

● **Da bi vedeli pred javno obravnavo**

Možne spremembe nove ureditve Žal

Po vseh dosedanjih razpravah (bolj ali manj žgočih, še posebno na javni tribuni), v katerih so se izkristalizirala določena mnenja neposredno prizadetih, in po sklepu izvršnega sveta, z 20. junija, da bo pokopavanju namenjeno le območje ob obstoječem pokopališču (K–5), K–16 pa bo namenjen le zelenim površinam, so bile po opravljenem ponovnem ogledu tega območja pripravljene **nove variante rešitve.**

K–5: Širitev obstoječega pokopališča

Zahodno polje (brežina proti Kalvariji) oziroma novi del obstoječega pokopališča bi bilo po *novem manjše, namenjeno približno za sto klasičnih grobov.*

Na južnem polju (za obzidjem, proti Jugu) bo okrog 200 grobov namenjenih za žarne in klasične pokope.

Ob razširitvi na ti dve območji bi tako pridobili približno tristo grobov, od tega slabo polovico žarnih. To pa bi za potrebe mesta zadoščalo za 6 do 7 let; v tem obdobju bi bilo dovolj časa za izdelavo ustreznih načrtov za novo lokacijo osrednjega pokopališča v občini.

K–16: Zelene površine

To območje bo po novem namenjeno zelenim površinam – parku, lahko pa tudi urejenim vrtovom.

Z ureditvijo parkirišča za samostanskim zidom (oziroma za Planinko) pa bi obnovili tudi sedaj že zaraščeno peš pot od tu preko železniške proge na Žale. Uporaba tega parkirišča bi ob pogrebih ali za 1. november lahko bistveno razbremenila obstoječe parkirišče na Žalah.

Krajani Žal in ostali občani!

Pazljivo preberite nove predlog za ureditev Žal in možne **pripombe** pošljite **do 1. septembra!** na občinski komite za urejanje prostora in varstvo okolja.

R. G.

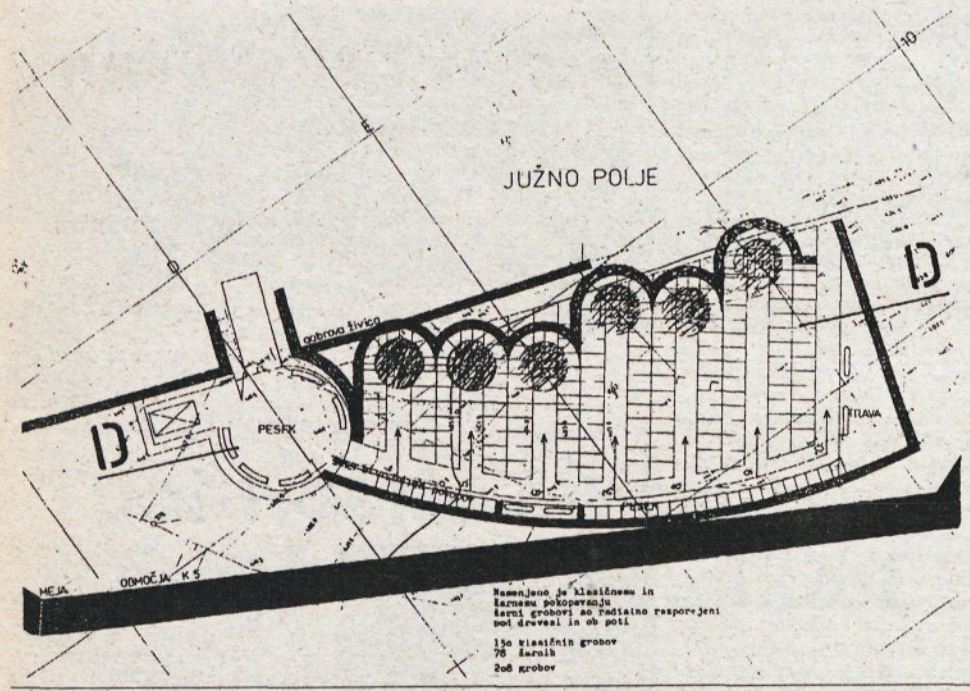

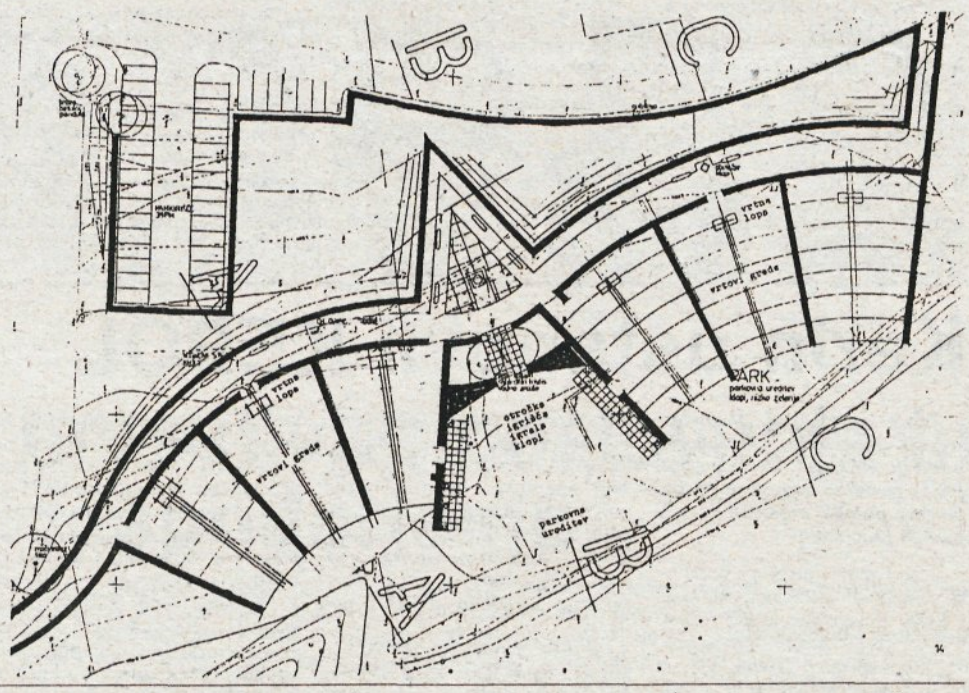

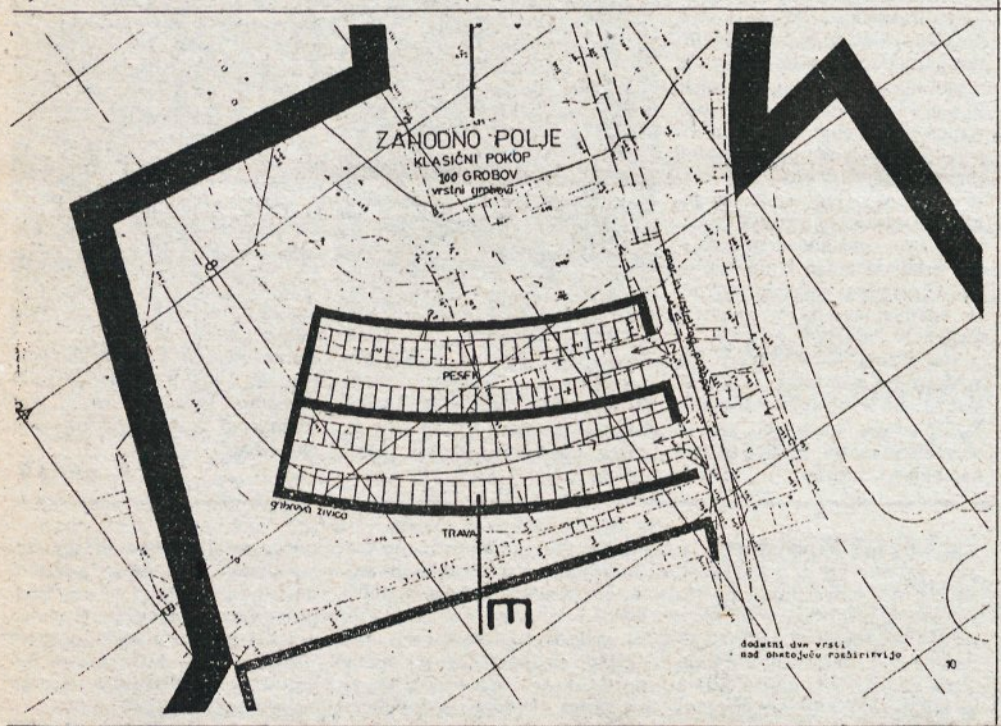

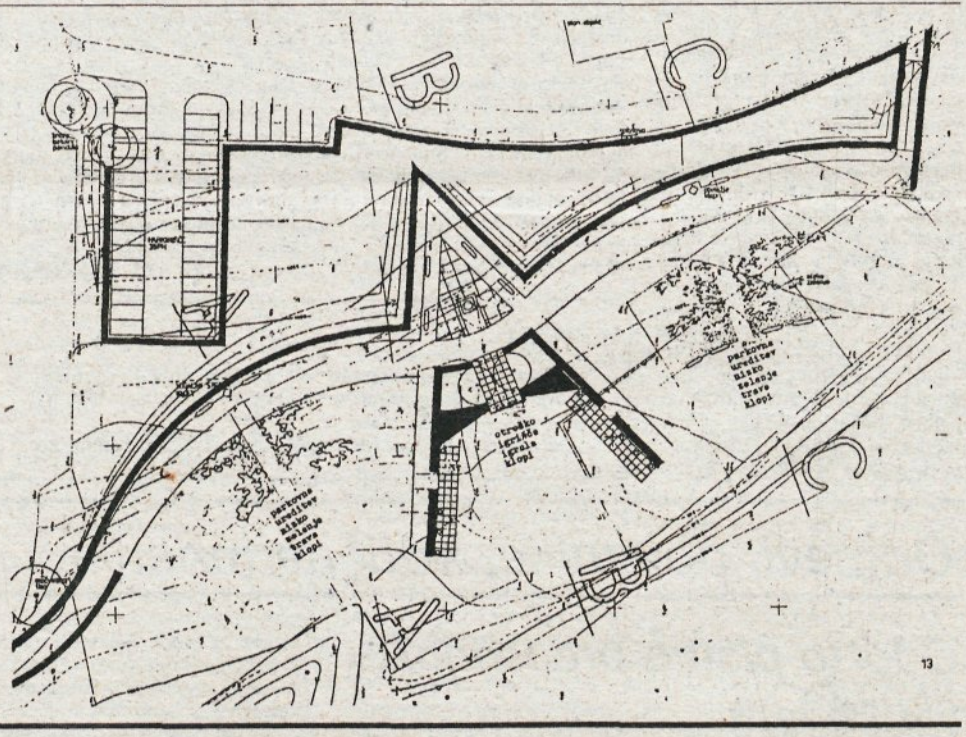

Težavno obračanje avtobusov v Kamniški Bistrici

Potniški promet do Kamniške Bistrice je zelo dobro urejen. To velja zlasti za sobote in nedelje, ko vozijo avtobusi skoraj vsako uro. V letnem času, ko je obiskovalcev vedno zelo veliko, običajno vozijo »krpani« ali druga večja vozila.

Na prometni enoti Ljubljanskega potniškega prometa (naziv nove prometne organizacije) v Kamniku so nas opozorili, da imajo velike težave pri obračanju vozil. Prostor tik pred domom v Kamniški Bistrici, ki je določen samo za avtobuse in njihovo obračanje, je največkrat zaparkiran z osebnimi avtomobili. Prometna signalizacija na tem mestu lepo opozarja voznike osebnih avtomobilov, da parkiranje ni dovoljeno. Voznik avtobusa prihaja v zelo težak položaj, ker ne more obrniti vozila, obstaja pa tudi *nevarnost, da poškoduje parkirana osebna vozila (to se je že tudi zgodilo). Zaradi tega pride včasih tudi* do zamude in drugih nevšečnosti. Prevoznik LPP prosi avtomobiliste, naj upoštevajo prometne predpise in s tem omogočijo normalen prevoz potnikov. V Kamniku so nam posredovali tudi zahtevo voznikov avtobusov, da ne bodo več dologo vozili v Kamniško Bistrico, če se položaj ne bo spremenil.

Mogoče bi veljalo nedisciplinirane voznike osebnih avtomobilov povprašati po znanju cestno prometnih predpisov ali pa poseči v njihove denarnice, če lepa beseda ne bi zalegla.

Vprašujemo se, kaj storiti, če ne bo spremembe. Prizadeti bodo tisti, ki si voženj z lastnimi vozili ne morejo privoščiti ali pa so namenjeni v gorski svet in se bodo vračali po drugi poti. Z ukinitvijo avtobusnih prevozov bi bil močno prizadet tudi turizem.

Slika: parkirani osebni avtomobili

STANE SIMŠIČ

Obujena vremenska hišica

Že leta 1930 je Turistično prometno društvo dalo občinskim možem pobudo za postavitev vremenske hišice. In res, akcija je kar hitro stekla (kar danes ni ravno praksa), denar se je našel in hišico so postavili pred Narodno čist lnico (danes jo imenujemo kavarna Veronika, čeprav je že lepo obdobje bolj podobna delovišču, kot kavarni). Vzdrževanje in upravljanje z njo je prevzel tedanji tajnik Turistično prometnega društva, slikar Maks Koželj, in to delo je vse do okupacije vestno opravljal.

Med in po vojni, vse do leta 1953, je hišica še stala na starem mestu, potem jo je izrinila in potisnila v desetletja dolgo pozabo začasna bencinska črpalka.

Kar naenkrat pa jo zasledimo v Kemijski industriji Kamnik, *kjer je spet »opravljala« svoje delo.* Po posredovanju Turističnega društva, ki ga je zastopal dr. Nikolaj Sadnikar, je ta turistična zanimivost spet na voljo radovednim očem, saj so jo prestavili (na predlog meteorološkega zavoda) v park pred železniško postajo Kamnik-mesto. V njej je barograf ali tlakomer, ki kaže zračni tlak, hidrometer, ki določa vlago v zraku in toplomer. Te podatke lahko tako meščani kot turisti koristijo kot enega od napotkov, ali se odpraviti na izlet v gore ali pa morda raje ostati doma.

V imenu Turističnega društva Kamnik še enkrat izrekamo zahvalo Kemijski industriji in tov. Branku Burinu, ki je kot strokovnjak pomagal pri postavitvi »hiške«.

MATIC ROMŠAK

Čestitke za uspešno tekmovanje

Konec junija je najboljši kamniški ekipi, ki sta se uspešno udeležili vseh tekmovanj (od občinske do zvezne ravni) v SLO in DS sprejel predsednik skupščine občine Maks Lavrinc. Za dobre rezultate jim je podelil knjižne nagrade. V kratkem pogovoru s tekmovalci, njihovimi mentorji in nekaterimi prosvetnimi delavci je bilo slišati nekaj *pikrih na račun organizacije zveznega tekmovanja, ki je bilo letos* v Mariboru – kamniška ekipa je dobila pomanjkljiv material, če ne bi vsekakor dosegli še boljši rezultat. Ravnatelj osnovne šole Frana Albrehta pa je omenil tudi slab materialni položaj šole, saj otrokom pri vajah za tekmovanje ne more zagotoviti vseh ustreznih materialov in opreme. Tako so bolj ali manj odvisni od lastne iznajdljivosti. Priznati je treba, je bilo rečeno, da je zelo težko delati v takih razmerah, zato je treba dobre rezultate še toliko bolj ceniti. Tekmovalci in mentorji so se ob tej priložnosti zahvalili občinski socialistični zvezi in sekretariatu za ljudsko obrambo.

Foto :Romana G.

Spominska plošča Josipu N. Sadnikarju

Mesto Kamnik slovi v širšem geografskem prostoru tudi po zbirki predmetov zgodovinske vrednosti, ki jih je Josip Sadnikar zbiral dolga leta sočasno z opravljanjem službe veterinarja. Zbrane predmete je razporedil v svoji hiši in jih predstavil javnosti 1893, pod imenom MUSEUM SADNIKAR.

Neprecenljice so njegove zasluge za kraj, za zgodovino in znanost, zato ga je mestna občina Kamnik že 1937 leta imenovala za **častnega občana.**

Mladi Josip Sadnikar, rojen 1863, je želel postati akademski slikar, pa ga je mati pregovorila, da je študiral veterino in študije končal z diplomo na Dunaju 1886. Zaposlil se je v Ljubljani, Radovljici in kasneje v Črnomlju, kjer je začel zbirati **narodno blago,** zlasti vezenine. Vsakodnevni obiski na kmetijah so omogočali Sadnikarju, da je spoznaval pomen starih in znamenitih predmetov. Zbiral je starine, pohištvo, porcelan, slike, orožje, kozarce, oklepe in vse, kar je ocenil za pomembno. Zbirateljska strast je veterinarja Sadnikarja tako prevzela, da so mu ljudje rade volje prinašali posebnosti kar sami, zavedajoč se, da predmeti prihajajo v prave roke.

V Kamniku je z zbiranjem nadaljeval. Predmeti so se kopičili in zbiratelj je čutil potrebo, da sistematično uredi in predstavi javnosti, kar je 1893 tudi storil.

Kljub obilici veterinarskega dela, njegovo območje je bilo zelo veliko, je vedno našel čas za zbiranje starin. Njegova zbirka je bila v bistvu vse do 1961. leta edini muzej v Kamniku.

Josip Sadnikar je bil vsestransko kulturno in narodno napreden Slovenec. Bil je član čitalnice v Kamniku, sodeloval je pri izdelavi kulis za gledališke igre, bil pri ustanovitvi Salonskga orkestra, član Lire je postal že 1892.

Vse te aktivnostii so oblikovale veterinarja Sadnikarja v celovito in kulturno zelo prizadevno osebnost, ki je s svojo vsestranskostjo v mnogočem vplival na kulturni in duhovni razvoj Kamnika.

Sadnikarjeva zbirka je doživljala razna nihanja. Med I. svetovno vojno je bila zbirka utesnjena, ker so del prostorov zasedli avstro-ogrski oficirji, med II. svetovno vojno pa so Nemci nameravali zbirko preseliti v Nemčijo, pa se to vendarle ni zgodilo. Po končani vojni sta zbirko reševala njegova sinova, ko sta se vrnila iz NOB. Leta 1964 je dve tretjini zbirke prešlo v last Kamniškega muzeja. Del zbirke je ostal nespremenjen. O zanimanju in številnih obiskih govore vpisne knjige, zlasti pa so zanimivi opisi v njih.

Josip N. Sadnikar ima velike zasluge za razvoj veteriine, še več pa za za zbirateljstvo starih predmetov in kot kulturni preporoditelj zasluži spominsko obeležje, ki mu ga bodo odkrili 28. julija ob 16. uri na njegovi hiši v Kamniku, na Kidričevi ulici.

Na slovesnosti bo govoril prof. Janez Batis in prof. dr. Emilijan Cevc, spominsko ploščo bo odkril Maks Lavrinc, predsednik občinske skupščine Kamnik. Sadnikarjeva zbirka bo takoj po slovesnosti pripravljena za ogled.

STANE SIMŠIČ

Svetlana Makarovič nas je spet razveselila

V torek, 20. junija, je Svetlana Makarovič spet obiskala nas, otroke v Zavodu za usposabljanje invalidne mladine v Kamniku.

Predstavila nam je igrivo in duhovito pravljico o Korenjčkovem palčku in miški Sapramiški.

V pravljico je vpletla tudi nekaj pesmic.

Korenjčkov palček se odloči, da bo odšel od doma. Na svoji poti se srečuje z njemu neznanimi živalmi in rastlinami, doživela prijetne in neprijetne dogodivščine in končno spozna, da je doma najlepše.

Svetlana je zgodbico sama napisala, jo pripovedovala, uglasbila in zapela pesmice in še celo narisala nam je pravljična bitja iz te zgodbice.

Zahvaljujemo se ji, ker nas je že drugič v tem šolskem letu razveselila s svojim nastopom. Upamo, da nas bo še obiskala.

Mojca Lukner in Nataša Perc,
5.r. OŠ v ZUIM

Turistični minibus — poletna novost

V Kamniku in njegovi okolici je precej turističnih in zgodovinskih znamenitosti. Žal pa jih v občini ljudem ne znajo približati oziroma poskrbeti za učinkovito propagando. Da bi to nekoliko popravili, so se v Ljubljanskem potniškem prometu (na pobudo kamniškega turističnega društva) odločili uvesti poletno avtobusno progo. Od ponedeljka do petka na Titovem trgu v Kamniku od zjutraj do poznega popoldneva vožnje željne turiste čaka Hobby – minibus.

Minibus lahko hkrati pelje sedem odraslih potnikov, in sicer v Volčji Potok (Arboretum), proti Veliki planini ali v Kamniško Bistricq. Iz Kamnika proti Kamniški Bistrici odpelje ob 8.30, 10.30, 12.30, 14.30 in 17.30 (iz Kamniške Bistrice gre vsakič nazaj 45 minut kasneje, izpod gondolske postaje pa 50 minut kasneje). Proti Volčjemu Potoku pa avtobus odpelje ob 8., 10., 14. in 16. uri. Petnajst minut kasneje pa se vrača nazaj v Kamnik.

Za vožnjo v eno smer je treba plačati 7000 dinarjev za odraslega in 3500 dinarjev za otroke do leta. Glede ure povratka v Kamnik se potniki lahko dogovorimo s šoferjem kar v avtobusu. Minibus, ki je začel voziti 10. julija, bo turiste v omenjene turistične kraje vozil do sredine septembra. Na avtobusni postaji oziroma v turistični agenciji Golfturist na Titovem trgu pa lahko manjše skupine ob sobotah in nedeljah najamejo minibus za krajše ali daljše izlete.

Če ga najamejo za manj kot uro, potem bodo plačali za prevožen kilometer 10.000 dinarjev, če pa bo vožnja daljša, bodo za uro vožnje plačali 340.000 dinarjev.

Minibus vozi le ob lepem vremenu, organizatorji prevozov pa že razmišljajo o tem, da bi se minibus ustavljal tudi na Županjih Njivah pri kapelici z Marijo.

JANEZ PETKOVŠEK

MINIBUS NA TITOVEM TRGU V KAMNIKU (Foto: J. P.)

Mladost na stopnicah

»Mladost je norost, čez jarek skače, kjer je most,« večkrat slišim iz ust mojega očeta. Je mladost res to? Veselje, razposajenost, smeh, razočaranje in žalost se nenehno menjavajo.

Mladost jer kakor vožnja z avtomobilom: spelješ naglo, voziš počasi, zaviraš pa, ko je že prepozno. Je karajoči mamin pogled, ker raztrgaš hlače. Mladost je fant, ki je spremil dekle in ji kupil sladoled. Mladost je ljubezen. Ljubezen in šola, kdaj pa je to šlo skupaj?! Pa bo moralo iti. Šolo, za katero si se odločil, moraš dokončati, da boš lahko prišel do zaželenega poklica. Ljubezen lahko počaka. Vsaj tako mislijo naši starši. Pa vendarle brez zaljubljenosti ne gre. Kdo pa je že videl mladega fanta ali dekle, ki ne bi bila zaljubljena? Naši starši za to največkrat nimajo posluha. »Kakšen disco in kino! Uči se, mogoče boš jutri vprašana!« slišim iz dneva v dan. Vsakega fanta, ki ga pozdravim na cesti, čudno gledajo. In potem se začne zasliševanje. Kaj ni normalno, da so dekletom v teh letih vedno bolj všeč fantje in obratno? Nam mladim se zdi to popolnoma normalno, starši pa tega nikakor ne morejo ali pa nočejo razumeti. Nočejo se sprijazniti, da bodo njihovi otroci kmalu odrasli.

Vendar me starši osrečujejo. Kako se mami zasvetijo oči, ko vidi, da le nisem še tako odrasla in se še stisnem v toplo zavetje njenega naročja.

Zavedam se, da mladost hitro mine in se ne povrne. A morala se bom osamosvojiti in se postaviti na lastne noge. Počasi si nabiram izkušnje in se bližam samostojni življenjski poti s številnimi preprekami. Gozdna pot me spominja na življenjsko pot. Korenine in suhe veje ležijo čeznjo . . . Da, kakor življenje s svojimi preprekami. Včasih zavije steza malo vstran, nato pa spet odhiti naravnost kakor reka življenja . . .

Torej, uživajmo mladost, dokler jo lahko. Saj je mladost najlepši akord v dolgi ali kratki simfoniji življenja!

SAŠA MEJAČ

Novo vrednotenje slikarstva Mihe Maleša

Ambiciozno zasnovana razstava slikarstva Mihe Maleša, ki je na ogled v galeriji z njegovim imenom v Kamniku in je pregled skozi mojstrovo šestdesetletno slikarsko ustvarjanje, je prinesla marsikatero novo videnje in vedenje o njegovem delu.

Predstavlja Maleša kot umetnika – svetovljana in samobitno slikarsko osebnost, čeprav je absorbiral skoraj vse sočasne evropske stile v moderni umetnosti, se ob njih oplajal in jih z lastno slikarsko govorico posredoval Slovencem. Navsezadnje pa slog, kjer se je zgledoval, sploh niso več relevantni, ker je kot samostojna umetniška osebnost Maleš sam postal sinonim za slog, podobno kot v »velikem svetu«, denimo, Picasso; enotnost in veličina v različnosti. Ravno veličina je biti zvest samemu sebi, biti originalen, hkrati pa tako različen (kot Maleš): pesniško nežen, čudovito pravljičen, ljudsko dekorativen, frapantno igriv, asketsko enostaven, akademsko resen ali aristokratsko vzvišen.

Poleg simbolističnih poetskih vizij, alegoričnih razmišljanj, spiritualnih poglabljanj, nadrealističnih ekskurzov in povojnih folklornih in redkih žanrskih motivov ter tihožitij in krajin, je glavna domena vsega Maleševega likovnega ustvarjanja figura, portret, predvsem pa ženski akti, ki so morda največji kompliment lepoti ženskega telesa v slovenskem slikarstvu. Maleš je mag, ki ustvarja čudeže, je bard v slikarskem opevanju lepote deklic in miline žena in deklet. Po številčnosti sledijo tihožitja, predvsem v olju in temperi. V razkošju barv, v neštetih odtenkih žarijo njegove neštevilne cvetlice. Maleš je tudi krajinar, ki je prisegel predvsem na plenersko slikarstvo. Njegovi številni »Tivoliji« so nekakšen slikarjev vrt, »hortus conclusus«, motiv viden skoraj iz umetnikovega bivališča. Številne so slovenske pokrajine, predvsem dolenjski motivi, zapisi s potovanj iz Pariza, Istre, Makedonije, Jadranski motivi . . .

Zanimiv kuriozum so monotipije živali (opice, nosorog, itd.), ki so nastale v začetku tridesetih let, motivi, ki se usodno pojavijo in ponavljajo v slovenskem slikarstvu v šestdesetih in sedemdesetih letih (Ciuha, Meško, Bernik, Boljka).

Miha Maleš je bil pred vojno za slovenske razmere izrazito moderen slikar, aktualen je še danes. Ustvarjati je začel s tako imenovano Četrto generacijo (Pregljeva, Globočnik, Pirnat, Maleš), bil nekakšen posredovalec med ekspresionisti in »Neodvisnimi«, katerih sopotnik je bil; (p)ostajajo pa nekateri njegovi slikarski prijemi aktualni zopet v »Novi podobi« osemdesetih let.

DUŠAN LIPOVEC

Odstopim naročen telefonski priključek v Kamniku. Bradeško, Merčnikova 1, Ljubljana, te. 264-658.

Slovenijaturistova okrepčevalnica v Kamniku

Na spodnji železniški postaji se že več kot mesec dni blešči nekaj pisanih sončnikov, ki že od daleč vabijo v svojo prijetno senco na osvežilno pijačo. Ne vabijo pa le naključnih obiskovalcev, ampak predvsem potnike, ki na postaji Kamnik-mesto čakajo na »kamničana«. Prav zanje, pa tudi za delavce na postaji, ki si tu lahko privoščijo toplo malico (toast, vročo hrenovko . . .), je Slovenijaturistova okrepčevalnica še kako dobrodošla. Železniško gospodarstvo je tako v Kamniku še enkrat dokazalo, da imajo ober posluh za poslovnost in še boljšega za lepo okolje na svojih postajališčih. Železniška postaja Kamnik-mesto namreč že dolgo slovi po najlepših cvetličnih koritih daleč okrog. Sicer pa je bila lani proglašena za najbolj urejeno železniško postajo v Sloveniji.

(Foto: Romana Grčar

Slikarstvo Dušana Sterleta ali bridke vsakdanje zgodbe

V razstavišču Veronika razstavlja od 19. do 31. julija Kamničan Dušan Sterle. Da bi se približali Sterletovi slikarski govorici, je treba v grobih obrisih pokazati celoviti razvoj avtorjevega slikarskega in predstavnega sveta.

Dušan Sterle, po poklicu sicer grafični oblikovalec, je že od začetka svojega slikarskega udejstvovanja izrazit figuralik, sopotnik generacije mlajših avtorjev sodobnega slovenskega slikarstva (če izvzamemo najmlajšo generacijo in avtorje tako imenovane nove podobe sedemdesetih let), ki bi ga v grobem lahko razdelili v dve osnovni blagovni usmeritvi, lahko bi rekli v »mehko« in »trdo« različico. V prvo smer sodita vsekakor fotorealista Rudi Španzel in Darko Slavec, dalje pokojni Bard Iucundus ter mlajši Viktor Šest, vsak s svojsko virtuozno risbo, če omenimo le najbolj opazne avtorje. Najznačilnejši predstavnik druge, »trde« različice, je vsekakor Marjan Škumavc s svojim brutalnim ekspresionizmom, na katerega se v formalnem smislu navezuje tudi slikarstvo Dušana Sterleta. Omeniti velja vsaj še Lojzeta Čemažarja in njegovo robustno, kmetiško figuraliko, daljni odmev na ekspresionistično slikarstvo Franceta in Toneta Kralja. Verjetno ni slučajno, da vsi omenjeni slikarji izhajajo iz trdnega realističnega risarskega znanja v obvladovanju figure, ki so si ga skoraj vsi, tudi Sterle, pridobili že v ljubljanski Šoli za oblikovanje, pri izrazitem eksaktnem risarju, profesorju Tonetu Žnidaršiču.

Sterletovo, že od vsega začetka močno socialno angažirano realistično figurativno slikarstvo, je preko njegove hiperrealistične faze dosegalo v zadnjih delih močan ekspresivni naboj in svojstven osebni rokopis. V teh delih je postal skozi groteskno karikiranje figure še bolj socialno aktualen. Sterletove slike in grafike socialnih odrinjencev, marginalcev vseh vrst, ljudi iz družbenega in etičnega dna, iz etničnega in kulturnega podzemlja delujejo enkrat morbidno, drugič sarkastično, groteskno in tudi simbolično; predvsem pa nas opozarjajo in svarijo. Pričajo o vsesplošnem propadanju vrednot in moralnem razkroju družbe, v kateri živimo. To je svojsko, osebno interpretirana tradicija ekspresionizma in nove stvarnosti tridesetih let, ki bi ji težko našli paralele v sodobni slovenski likovni umetnosti z izjemo še radikalnejšega, že omenjenega Marjana Skumavca.

Slike Dušana Sterleta so bridko vsakdanje zgodbe. Tu so bedne kreature iz črnih kronik, alkoholne blodnje beznic, moreče sanje, ki so še kako resnične, obup in nesmisel, svet grotesknih figur, mrličev in norcev, zmes norosti in bolečine. So slike, ki so udarec, ki mora boleti! To je srdito in bridko slikarstvo, ki izraža zgroženost nad svetom in je brezpogojna obtožba družbe. V Strletovih slikah je človek odtujen od osnove svoje eksistence, od soljudi in od samega sebe ali če citiramo Arthurja Schopenhauerja: »Svet je pač pekel in ljudje so po eni strani trpinčene duše, po drugi pa hudiči v njem!«

Po formalni strani lahko pri bežnem opazovanju Sterletovih slik nastane vtis nekakšne nedodelanosti, ki lahko učinkuje celo laično, vendar doseže Sterle ravno s temi sredstvi vsebinski namen in sporočilni naboj. Zanimivo je, da večino motivov svojih slik v akrilni tehniki prenese še na manjši format, v grafiko, konkretno v linorez, kjer dobi ves inventar Sterletovih kreatur v črno-beli grafični govorici še povsem nove konotacije.

Hkrati pa je v vsem Sterletovem slikarskem in grafičnem opusu še ena usodna zanimivost: to je vseskozi prisoten etos trpljenja in ponižanja, nekaj žal še vedno tipično in značilno slovenskega.

DUŠAN LIPOVEC

Čistilko za čiščenje bara »IDEJA« iščem.

SALON ZDRAVJA IN LEPOTE

Brumen Cvetka

Cenjene stranke obveščam, da s 7. avgustom pričnem z delom (akupresura, masaža itd.) v novih prostorih Gasilnega doma Nevlje, v Vrhpolju 41. Informacije po tel. 831-291.

Nudim dobro plačilo zdravstveni delavki, brez obveznosti, za nego in kratek čas pokretni invalidki, nekaj ur popoldan. Zikova 8, stanovanje 6.

Fant išče sobo. Refik Handanović, Buč 33, p. Laze.

Ob občinskem prazniku vam čestitajo

Svilanit

izdeluje: – frotir brisače
– frotir plašče
– modne kravate
– rute

RKK

SOZD SLOVENIJA PAPIR
RUDNIK KAOLINA IN KALCITA KAMNIK

---

ljubljanska banka

Gospodarska banka
Ljubljana, n. sub. o.

POSLOVNA ENOTA KAMNIK

vam v svojih enotah v Kamniku – Titov trg in Bakovnik – opravi vse bančne storitve zaupno in zanesljivo.

»TRIVAL« KAMNIK

Priporočamo naše elektroizolacijske materiale, antene in gumbe.

Samostojni obrtniki združeni v

OBRTNO ZDRUŽENJE KAMNIK

ABC POMURKA

DO MESO KAMNIK-DOMŽALE
Kamnik, Usnjarska 1

MERCATOR
ETA Živilska industrija Kamnik, p. o.

Gozdno gospodarstvo Ljubljana

OBRAT KAMNIK

ZARJA

Montažno podjetje Kamnik, Molkova pot 5
– inštalacije, elektronika, konstrukcija, storitve
Priporočamo naše storitve in proizvode:
– elektro inštalacije
– vodovodne inštalacije
– klimatizacijske inštalacije in naprave
– elektronsko signalnovarstvene naprave
– kovinske konstrukcije
– pleskarska in steklarska opravila

IDEJA

Kamnik, Ljubljanska 6
Proizvodnja vse vrste tekstilij za notranjo opremo prostorov. Opremlja javne objekte (hotele, poslovne prostore, šole, vrtce) z vsemi vrstami tekstilij. V svojem svetovalno prodajnem studiu in inženiringu v Kamniku, Kidričeva 35, prodaja, svetuje in šiva tekstilije tudi za posameznike.

Kmetijska zadruga Emona Domžale

ZADRUŽNA ENOTA KAMNIK

čestita vsem kmetovalcem, kooperantom in delovnim ljudem.

FRUCTAL

Živilska industrija FRUCTAL
TOZD ALKO LJUBLJANA
Frankopanska 9
OBRAT ZA PREDELAVO SADJA NA DUPLICI

ALPETOUR
TOZD »TRANSTURIST«
DE Kamnik, Tomšičeva 6
nudi transportne usluge s kamioni vseh nosilnosti v notranjem in mednarodnem prometu.

TOVARNA ELEKTROTEHNIČNIH IZDELKOV

ELEKTROELEMENT IZLAKE n. sol. o.

TOZD »SVIT« KAMNIK n. sol. o.

Proizvodnja stavbno-tehnične dekorativne in laboratorijske keramike

---

industrijsko podjetje
alprem
kamnik 61240
usnjarska cesta | 9

FLOK

FINOMEHANIKA, LIVARNA, ORODJARNA
SREČO IN SLAVKA KRMAVNAR
Komenda, Sadarjeva 3
Izdeluje:
– ključavnice in tečaje za elektro omarice:
– ključavnice posebnih izvedb
– ključavnice za steklarstvo
– ključavnice za zaklepanje smuči, koles in dragocenih oblačil
– orodja za plastiko in liv pod pritiskom.

---

trgovsko podjetje
kočna n.sol.o.
kamnik

SGP GRADBINEC – KRANJ

TOZD GRADBENA OPERATIVA Kamnik

---

sgp graditelj

Nudi svoje kvalitetne storitve in proizvode:
– izvajanje vseh vrst visokih gradenj
– gradnja hidrogradbenih objektov
– gradnja prometnih objektov
– proizvodnja in prodaja kamna, gramoza in peska
– proizvodnja predizdelnih gradbenih elementov
– projektiranje gradbenih objektov in izvedba inženiring poslov.

STOL industrija pohištva kamnik

Zibelka slovenske lesne industrije

TITAN
kamnik

Tovarna kovinskih izdelkov in livarna
n. sol. o. Kamnik
proizvaja: – fitinge – črne in pocinkane
– ventile za enocevni sistem centralnega ogrevanja
– električne stroje za prehrambeno industrijo (mesoreznice in kavne mline)
– vlitke iz temper litine
– navadne in cilindrične ključavnice
– navadne in cilindrične obešanke
– smučarske vezi Tyrollia in druge proizvode za široko potrošnjo.
Cenjenim potrošnikom priporočamo naše kvalitetne izdelke.

---

utok

Utok, tovarna usnja Kamnik
Priporočamo naše kvalitetne izdelke

MENINA

Menina, tovarna pogrebne opreme Šmarca Kamnik

Blagovnica Kamnik
Kidričeva 35/a
tel. 061/831-326
metalka

KEMOSTIK
KAMNIK

OBENEM PRIPOROČA SVOJE IZDELKE:
– LEPILA ZA ŠIROKO POTROŠNJO, GRADBENIŠTVO IN INDUSTRIJO;
– BRUSNE IN POLIRNE PASTE;
– ČISTILA IN AVTOKOZMETIKO;
– TOKOČO PLASTIKO;

ŽITO
živilski kombinat
ljubljana

OBRAT »VESNA« v Kamniku
priporoča svoje kvalitetne izdelke.

Lončarsko podjetje Komenda

Občanom priporočamo nakup naših izdelkov

Delovni kolektiv

JATA TOZD REJA – OE DUPLICA

Priporočamo se za nakup!

---

kemijska industrija **KAMNIK** n.sol.o.

Kemijska industrija Kamnik
izdeluje:
– amonitratna, praškasta, vodoplastična in metanska razstreliva
– prenosna skladišča za razstrelivo
– počasi gorečo vžigalno vrvico
– črni smodnik
– prižigala za miniranje
– signalna in razna pirotehnična sredstva za civilno zaščito in SLO
– aluminijske paste in prahove raznih vrst
– ekstrudirane, polietilenske in polipropilenske folije, rokave in vrečke raznih vrst in dimenzij, tiskane in netiskane.

Mesečno plačevanje komunalnih storitev

Uporabnike komunalnih storitev obveščamo, da smo z mesecem julijem prešli na mesečno plačevanje komunalnih storitev na podlagi izdanih položnic oziroma računov v obliki obroka za pretekli mesec.

Obrok plačila po položnici oziroma računu je izračunan po veljavni ceni, na osnovi odčitave dejanske porabe preteklega obračunskega obdobja ali predvidene porabe v prihodnjem obračunskem obdobju. Obračun se opravi na osnovi odčitave dejanske porabe, spremembe cene in prispevkov, najmanj enkrat letno.

Uporabnik komunalnih storitev je dolžan poravnati svoje obveznosti do roka navedenega na položnici oziroma računu. Uporabnik lahko sporoči upravljalcu pisne pripombe oziroma ugovor na izdan račun oziroma položnico v roku 8 dni po prejemu. Če uporabnik ne poravna pravočasno svojih obveznosti, mu upravljalec zaračuna revalorizacijo na nepravočasno poravnan dolg in zamudne obresti na revalorizirano glavnino dolga ter stroške izterjave.

Po sklepu izvršnega sveta občine Kamnik se bodo cene komunalnih storitev s 1. avgustom povečale za 24% in bodo znašle:

1. VODARINA			
– gospodinjstvo m^3	1984.–	od tega RR	239.–
– gospodarstvo m^3	4137.–	»	293.–
2. ODVAJANJE ODPLAK			
– gospodinjstvo m^3	1061.–	od tega RR	169.–
– gospodarstvo m^3	2215.–	»	169.–
3. ODVOZ KOMUNALNIH ODPADKOV			
– gospodinjstvo (mesec)	67.193.–	od tega RR	25.140.–
– gospodarstvo:			
– poslovni prostori (m^2)	2455.–		1153.–
manipulativni stroški (m^2)	1.060.–		692.–

Komunalno podjetje Kamnik

M-ETA, Živilska industrija, Kamnik

objavlja prosta dela in naloge

vodje računovodskega oddelka

Pogoji:
- višja izobrazba ekonomske smeri
- 3–4 leta delovnih izkušenj na podobnih delih
- 6-mesečno poskusno delo

Prijave sprejema kadrovska služba v roku 15 dni po objavi.

Seznam dežurnih vodovodnih instalaterjev in vzdrževalca kurilnih naprav do 31. 12. 1989

Vodovodni instalaterji:
- Piliček Branko, Žale 8/b, Kamnik
- Grošelj Anton, Ul. Pirš Luka 11, Radomlje
- Brnot Stane, Obrtniška ul. 8, Šmarca

Vzdrževalec kurilnih naprav: Zupanc Bogdan, Nožiška 2, Šmarca

29., 30. 7. 1989 – Brnot
5., 6. 8. 1989 – Piliček
12., 13. 8. 1989 – Grošelj
19., 20. 8. 1989 – Brnot
16., 27. 8. 1989 – Piliček
2., 3. 9. 1989 – Grošelj
9., 10. 9. 1989 – Brnot
16., 17. 9. 1989 – Piliček, Zupanc
23., 24. 9. 1989 – Grošelj, Zupanc
30. 9., 1. 10. 1989 – Brnot, Zupanc
7., 8. 10. 1989 – Piliček, Zupanc
14., 15. 10. 1989 – Grošelj, Zupanc
21., 22. 10. 1989 – Brnot, Zupanc
28., 29. 10. 1989 – Piliček, Zupanc
4., 5. 11. 1989 – Grošelj, Zupanc
11., 12. 11. 1989 – Brnot, Zupanc
18., 19. 11. 1989 – Piliček, Zupanc
25., 26. 11. 1989 – Grošelj, Zupanc
29., 30. 11. 1989 – Brnot, Zupanc
2., 3. 12. 1989 – Brnot, Zupanc
9., 10. 12. 1989 – Piliček, Zupanc
16., 17. 12. 1989 – Grošelj, Zupanc
23., 24. 12. 1989 – Brnot, Zupanc
30., 31. 12. 1989 – Piliček, Zupanc

Vzdrževalna služba SKG

Komunalno podjetje Domžale TOZD Centralna čistilna naprava Domžale – Kamnik

Študljanska 91, 61230 Domžale

Obvešča porabnike storitev čiščenja odplak, da veljajo od 1. 7. 1989 dalje nove, za 91% višje cene čiščenja v primerjavi s ceno, ki je veljala za junij in od 1. 8. 1989 dalje za 25% višje cene kot se bodo uporabljale v juliju:

	1. 7.	1. 8.
1. čiščenje odplak ER		
gospo. negosp. obrt. s tehn. odpl.	600 din	750 din
cene ind. točke		
čiščenje odplak RR		
gospo. negosp. obrt. o tehnol. odpl.	69 din	86 din
Skupaj čiščenje indeks. toč.	669 din	836 din
2. čiščenje odpl. ER gospodin. cena/m^3	900 din	1.125 din
čiščenje odpl. RR gospodin. cena/m^3	103 din	129 din
Skupaj čiščenje odplak – m^3	1.003 din	1.254 din

Gornje cene je po predhodnem vsklajevanem postopku potrdil delavski svet v sestavi z delegati uporabnikov na seji 30. 6. 1989.

sgp graditelj

Komisija za delovna razmerja delovne skupnosti upravnih organov občine Kamnik

objavlja dela in naloge

1. čistilke – za nedoločen čas

Pogoji: I. stopnja izobrazbe, 2 mesečna poskusna doba.
O izbiri bodo kandidatke obveščene v roku 30 dni.
Prijave s priloženimi dokazili sprejemamo 8 dni po objavi na naslov: Kadrovska služba Občine Kamnik, Titov trg 1.

OBVESTILO

Občane obveščamo, da s 1. avgustom 1989 ukinjamo poslovno enoto »Posrednik« v Kamniku, Kidričeva ul. 18.

Vse cenjene stranke, ki so nam dale blago v komisijsko prodajo, naprošamo, da v **mesecu avgustu** (najkasneje do 1. 9. 1989) dvignejo neprodano blago.

Obenem pa se vam zahvaljujemo za dosedanje sodelovanje.

ABC Pomurka TP »Kočna« Kamnik

ZAHVALA

V 89. letu nas je zapustil dragi mož, oče, stari oče in praded

ANTON PLEVEL

iz Most 77, p.d. Borkelnov ata

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, našim sodelavcem, ribičem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Prav tako se zahvaljujemo zdravnikom ZD Kamnik za lajšanje bolečine, gasilcem in praporščakom za izkazano zadnjo čast, pevcem za ubrano petje in govornikoma GD Moste tov. Nograšku in ZZB NOV ter Društva upokojencev Komenda tov. Grgiču za poslovilne besede ob odprtem grobu. Iskrena zahvala gospodu župniku za lepo opravljen obred in izbrane besede slovesa, s katerimi je osvetlil njegovo življenjsko pot.

Vsem in vsakomur še enkrat naša iskrena hvala.

Žalujoči: vsi njegovi

Moste, Kamnik, Gmajnica, Vodice, julij 1989

ZAHVALA

Ob nenadni in boleči izgubi naše drage žene, mame, babice

ANTONIJE ŠUNKAR

iz Žal 17, Kamnik

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za darovano cvetje, izrečena ustna in pisna sožalja ter številno spremstvo na njeni zadnji poti. Zahvaljujemo se gospodu župniku za lep obred in tov. Modicu za zadnji pozdrav.

Žalujoči vsi njeni

Kamnik, Križ, Domžale, Duisburg, Issum, junij 1989

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža in dobrega ter skrbnega očeta

MATIJE OSOLNIKA

iz Snovika 1 v Tuhinjski dolini

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom za vsestransko pomoč v težkih trenutkih, sorodnikom in prijateljem, sodelavcem iz DO Menina, Svilanit in KIK za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in spremstvo na zadnji poti. Posebej hvala DO Menina, gospodu župniku za lepo opravljeno zadnje slovo, cerkvenemu pevskemu zboru, govorniku ter pevskemu zboru Mavrica.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žalujoči: žena Justina, hčerka Marina, sin Silvo in Tončka z družino.

Snovik, Hruševka, junij 1989

ZAHVALA

Po hudi bolezni nas je prezgodaj zapustil naš ljubljeni mož, oče in dedek

ŠTEFAN KIRN

iz Nevelj 5

Iskreno se zahvaljujemo dr. Pajntarju, voznikom rešilca in ostalemu zdravstvenemu osebju ZD Kamnik. Hvala vsem, ki ste darovali za sv. maše, cvetje in vence, izrekli sožalje in ga pospremili na zadnji poti; prav tako lepa hvala sosedom za pomoč, trem duhovnikom za lepo opravljeni pogrebni obred in tolažilne besede, pevcem za lepo petje, gasilcem, praporščakom, govornikom iz Titana, Društva invalidov Kamnik in Gasilskega društva Nevlje za občuteno izrečene besede. Vsem, ki ste kakorkoli pomagali, še enkrat hvala.

Žalujoči: vsi njegovi

Nevlje, Kostanj, Rakitna, julij 1989

ZAHVALA

Ob smrti naše drage sestre in tete

IVANKE KOŽLAKAR

iz Cirkuš v Tuhinju

se iskreno zahvaljujemo sosedom, sorodnikom, prijateljem in njenim nekdanjim sodelavcem iz Titana za pomoč, izrečena sožalja, poklonjeno cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti. Hvala govornikoma Društva upokojencev Kamnik in tovarišici Mariji Žavbi za lepe besede ob slovesu, pevcem za zapete pesmi in gospodu župniku za opravljeni obred.

Žalujoči: vsi njeni

Julij 1989

Jaz še živim v ljubljenih osebah in predmetih, kakor živeli oni so z menoj v minulih letih.

ZAHVALA

V 88. letu nas je zapustila naša draga mama in stara mama

IVANKA VIDIC

p.d. Žumrova Johana iz Podgorja 120

Iskreno se zahvaljujemo dr. Šuštarjevi in dr. Logarju iz ZD Kamnik za požrtvovalno zdravniško pomoč; sosedom se še posebej zahvaljujemo za vsestransko pomoč, vsem sodelavcem in prijateljem iz Borova ter sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, poklonjeno cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti. Hvala tudi pevcem za lepo petje in g. župniku za poslovilni obred.

Žalujoči: hčerka Anica z družino in drugo sorodstvo

Julij 1989

ZAHVALA

Ob mnogo prezgodnji smrti naše ljubljene

TJAŠE POGAČAR

rojene JONKO

se toplo in iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, sodelavcem SKG Kamnik in Slovenija projekta, sosedom in sošolcem za sočustvovanje, izraženo sožalje, poklonjeno cvetje, izkazano pomoč in številno spremstvo na njeni zadnji poti. Naša posebna zahvala obema govornikoma za občutene poslovilne besede, pevcem in patru Tomažu za lepo opravljen pogrebni obred. Hvala vsem, ki jo boste ohranili v lepem spominu.

Vsi njeni

Kamnik, julij 1989

Tiho je po jezerski gladini odplavala bela labodka neskončnosti iskat . . .

ZAHVALA

Ob bolečem in mnogo prezgodnjem slovesu od naše drage

LIDIJE MIKOLIČ

se od srca zahvaljujemo vsem sorodnikom, sodelavcem iz DO Svilanit Kamnik, Induplati Jarše in Gostinske organizacije Repovž Domžale, sosedom, prijateljem in sošolcem, ker ste bili v grenkih trenutkih z nami in z njo. Hvala, ker ste jo pospremili k večnemu počitku in prekrili njen prerani grob s cvetjem. Iskrena hvala tudi gospodu župniku za pogrebni obred in pevcem za ganljive žalostinke.

Žalujoči: vsi njeni

Kamnik, julij 1989

Kljub težavam uspešno

V okviru redne dejavnosti sveta za šport in rekreacijo pri OS ZSS in predsedstva ZTKO na področju množične športne aktivnosti delavcev in občanov, je bila kljub težavam uspešno zaključena letošnja trim liga v malem nogometu.

V sedmih dneh, od 14. do 26. junija, je bilo na igrišču NK Kamnik v Mekinjah odigranih 28 tekem. Vse ekipe so nastopile po razporedu, le v 3. kolu je izostal nastop moštva Zarje, zato je po propozicijah izgubilo srečanje s 3:0 proti ekipi GG – DD (Gozdno gospodarstvo-družbene dejavnosti). Kljub deževnemu juniju, so nastopajoča moštva imela precej sreče z vremenom. V dežju je bilo odigranih le 5 tekem. Moštva so prikazala izredno lepe igre, doseženih je bilo 107 golov oziroma 4 na tekmo, uvrstitve ekip na končni lestvici trim lige '89 so naslednje:

1.	TITAN	511	19:11	11 (+8)
2.	STOL	340	23:11	10 (+12)
3.	GRADITELJ	322	10:8	8 (+2)
4.	GG – DD	322	13:12	8 (+1)
5.	ŠMARCA-ZSMS	313	12:7	7 (+5)
6.	PODJETJE KAMNIK, KIK«	222	12:11	6 (+1)
7.	ZARJA	124	5:13	4 (–8)
8.	UTOK	025	13:34	2 (–21)

Moštvi Titana in Stola sta letos zasluženo na čelu tabele, prvaka je odločila športna sreča, moštvi Graditelja in GG-DD sta obdržala lanske uvrstitve na 3. in 4. mestu, medtem ko se je lanski prvak Zarja komaj rešil zadnjega mesta.

Prirediteljem, izvajalcu in nastopajočim v letošnji nogometni trim ligi sta v pripravah na tekmovanje skalila športno razpoloženje Komunalno podjetje Kamnik in Koordinacijski odbor za upravljanje s športnimi objekti in napravami, ko sta zahtevala okrog 4,000.000 din odškodnine za uporabo igrišča. Tako visoke cene pa prireditelja tekmovanja nista bila pripravljena poravnati, še manj izvajalec NK Kamnik, ki za svojo letno dejavnost razpolaga s sredstvi v višini enega poprečnega osebnega dohodka v Sloveniji.

Na zahtevo prijavljenih ekip in ob soglasju prireditelja tekmovanja, je NK Kamnik prevzel pripravo in vzdrževanje igrišča in izvedel tekmovanje v okviru zbranih sredstev s prijavnami ekip v skupnem znesku 1,600.000 din. Prvenstva nogometnih sekcij športnih društev delovnih organizacij (v zadnjem času odprta tudi za ekipe s terena) se izvajajo že četrto desetletje na igrišču NK Kamnik in sodijo v redno dejavnost Zveze telesnokulturnih organizacij Kamnik. Nekoč ni bilo podobnih zahtevkov po odškodnini, ker so se prejšnji upravljalci zavedali, da je igrišče bilo zgrajeno pretežno s prostovoljnim delom kamniške mladine in s prispevki tovarn ter da se vzdrževanje športnih objektov financira v glavnem s sredstvi, ki jih delavci prispevajo iz svojih bruto osebnih dohodkov za razvoj telesne kulture v občini.

Ko so bili leta 1983 nekateri športni objekti prenešeni v upravljanje Komunalnemu podjetju Kamnik, je NK Kamnik nasprotoval prenosu svojega igrišča s splošno utemeljitvijo, ki se je kmalu pokazala točna, to je, da telesno kulturna skupnost v občini ne bo zmogla Komunalnemu podjetju pokrivati ekonomskih cen vzdrževanja objektov brez bistvenega krčenja sredstev za športno dejavnost. Hkrati smo trdili, da bi tudi v deželi blagostanja, kjer se cedita med in mleko, bilo škodljivo odtujevati klubom in društvom njihove objekte in naprave, ker nihče ne more nameniti tem objektom več profesionalne pozornosti in prostovoljnega dela kot športni delavci, ki delajo na razvoju posameznih športnih disciplin, pa naj gre za hipodrom, militarij, strelišča ali igrišča tenisa, odbojke, nogometa, košarke itd. Ni zaleglo niti sklicevanje na določbe zakona o društvih in klubih, niti bo kaj pomagalo to pisanje, vendar toliko, da se ve.

Za NK Kamnik:
M. DESNICA

Naučimo se plavati

Poletje je v polem razmahu, mnogi so na dopustu, nekateri smo že bili, vsi, ki se iz takšnih ali drugačnih razlogov na morje ne boste napotili, pa obiščite kamniški olimpijski bazen in si oglejte, kako poteka »šola plavanja«.

Pripravil jo je kamniški Plavalni klub, ki je v letošnji sezoni spet pričel delati. Do poletnih mesecev so mladi plavalci trenirali v tivolskem bazenu v Ljubljani, v sezoni pa so se preselili v nov, odprt kamniški olimpijski bazen. Čeprav so treningi kar pogosti in naporni, pa bazen le ni popolnoma izkoriščen. Zato so se plavalni delavci in trenerji pod vodstvom Dareta Petkoviča odločili, da pripravijo še »šolo plavanja«, ki poteka že od prvih julijskih dni naprej. V popoldanskih urah sa učijo plavalnih veščin najmlajši, v večernih pa odrasli, ki se želijo naučiti plavati.

Ker so plavalci obljubili zmerno visoko vpisnino, upamo da je odziv tako velik, da bodo proti koncu meseca enak ciklus ponovili in »splovili« še kakšnega Kamničana. Namen te akcije je vse kaj drugega, kot kovanje dobička, saj je plavalni šport v Kamniku padel na tako nizke veje, da je res že zadnji trenutek za poskus popularizirati ta zdrav in nekdaj zelo razvit šport med kamniškimi študenti in drugo mladino.

To pa lahko trenerjem uspe le, če bo plavanje spet postalo množičen šport, kajti le v množici je moč napraviti selekcijo in pritegniti najbolj nadarjene otroke v plavalno sekcijo, ki s svojim delom dokazuje, da vložena sredstva niso bila vržena v veter.

Plavalci so se namreč že po nekaj mesecih treningov udeležili prvih tekem v Ljubljani in Radovljici, na katerih so nabrali prve izkušnje, ki jim bodo morda nekoč v širšem prostoru še prav prišle. Ambicije in cilji so postavljeni, od trenerjev in tekmovalcev pa je odvisno, ali bodo tudi uresničeni.

Kogar je ta prispevek prepričal, da je plavanje pravi šport za njegovega malčka ali pa, da bi bilo morda dobro, da se tudi sam nauči plavati, se lahko pozanima na tel. številko 831-673, vsak dan od 19. do 20. ure.

MATIC ROMŠAK

Pokal pionirjem Komende

Ob prazniku KS Komenda, ki ga praznujemo v glavnem s športnimi prireditvami, je športno društvo letos že šestnajstič pripravilo razna športna tekmovanja v nogometu, tenisu, šahu, karateju in druga.

V soboto, 10. junija, so se pomerili nogometaši pionirji Kamnika, Virtusa, Radomelj in Komende.

Rezultati: Komenda : Kamnik 1:0
Virtus : Radomlje 4:2
za 3. mesto: Radomlje : Kamnik 6:0
za 1. mesto: Komenda : Virtus 4:0

Pokal KS Komende so tako osvojili pionirji NK Komende, ki so poleg tega osvojili že drugič zapored 1. mesto v nogometni ligi ljubljanske zveze. Pod vodstvom trenerja Draga Žiniča si takšne uspehe želimo tudi v naslednji sezoni.

Prikaz veščin karateja, ki so nam ga prikazali pred tekmo članov NK Komenda mladi karateisti iz Komende, je navdušil gledalce. Vodja Marko Kramar je uspel združiti veliko mladih tekmovalcev, ki uspešno tekmujejo tudi drugod po Sloveniji.

JANEZ KIMOVEC

Tretji košarkarski spektakel

Že tretjič zapovrstjo smo se mladi iz Vrhpolja in Stranj pomerili v dvanajsturnem igranju košarke, ki ga sami imenujemo Košarkarski spektakel.

Merjenje moči je bilo v nedeljo, 25. junija, na košarkarskem igrišču na Vrhpolju. Žogo smo obe petnajstčlanski ekipi začeli »preganjati« po igrišču ob osmi uri zjutraj, pošteno utrujeni pa smo končali ob osmih zvečer. V tem času so obiskovalci videli obilo zanimivih potez, požrtvovalnosti, lepih košev, pa tudi sami so lahko sodelovali v najrazličnejših igrah z žogo – košarkarsko seveda. Za gledalce smo še posebej dobro poskrbeli, saj je bila ves čas na voljo obilica hladnih osvežilnih pijač, pa tudi dobitki na voljo obilica hladnih osvežilnih pijač, pa tudi dobitki na srečelovu nisi bili od muh.

Glavna pa je bila tekma, ki se je končala z rezultatom 587:638 za ekipo Vrhpolja. Za najboljšega igralca smo izbrali Borisa Švajgerja, prijetno je presenetil Tone Hribar, tudi iz ekipe Vrhpolja, najbolj požrtvovalen igralec na igrišču pa je bil Matjaž Mlakar iz ekipe Stranj. Igralci Vrhpolja so zmagali že drugič in bodo z morebitno tretjo zmago prihodnje leto pokal dobili v trajno last.

Seveda bi bila izpeljava tako velike prireditve brez podpornih članov skorajda nemogoča in zato se še enkrat zahvaljujemo delovnim organizacijam, vsem obrtnikom in glavnima sponzorjema Diskoteki Encijan in Servisu avtogum Sitar, ki so nam s svojo pomočjo omogočili izpeljavo dobre in zanimive prireditve.

Nasvidenje torej naslednje leto v Stranjah na četrtem Košarkarskem spektaklu!

JANEZ BALANTIČ

Uspehi ŠŠD Toma Brejca

V letošnjem šolskem letu smo organizirali šolska tekmovanja v atletiki, gimnastiki, orientaciji in namiznem tenisu, poleg tega pa še ligo v košarki, odbojki, med dvema ognjema in rokometu.

Prvo šolsko tekmovanje je bilo v atletiki, na njem smo izbrali najboljše, ki so nas nato zastopali na občinskem tekmovanju v dvoranski atletiki. Dobro so se odrezale Martina Zavasnik, Petra Česen, in Karla Koman, ki so osvojile 1. mesto. Dokaj uspešno smo se udeležili občinskega krosa, čeprav šolskega tekmovanja v krosu nismo izvedli. Hkrati pa se je že pričela liga v košarki. Izbrali smo 10 najboljših učenk in učencev v 5. in 6. ter 7. in 8. razredih in se precej neuspešno udeležili občinskih tekmovanj, saj smo povsod zasedli zadnje ali predzadnje mesto.

S prihajajočo zimo smo se umaknili v telovadnico in pričeli z ligo v odbojki za 6., 7. in 8. razred, 5. razredi pa so tekmovali v igri med dvema ognjema. Spet smo izbrali po 10 najboljših in se udeležili občinskega tekmovanja. Dekleta so dosegla 2. mesto, fantje pa 4. mesto. Treba je omeniti, da so pri fantih tekmovali večinoma mlajši in da od njih pričakujemo boljši rezultat drugo leto.

Naslednje šolsko tekmovanje je bilo v namiznem tenisu. Občinsko tekmovanje pa ni bilo izvedeno.

Šolsko prvenstvo v gimnastiki, na katerega smo se pripravljali vso zimo, je dobro uspelo, vendar je zaskrbljujoča premajhna udeležba fantov, ki pa je vendarle večja v primerjavi s prejšnjimi leti. Najboljši fantje in dekleta so našo šolo zelo uspešno zastopali tudi na občinskem in republiškem prvenstvu. Na občinskem tekmovanju so fantje zasedli 1., dekleta pa 2. mesto.

Tekmovali smo tudi v veščinah SLO in DS (orientacija, streljanje z zračno puško, prva pomoč, gašenje z vedrovko in ostala teoretična znanja). Na občinskem prvenstvu je naša najboljša ekipa v postavi: Martina Zavasnik, Tomaž Berlec, Tone Hočevar in Janez Vrtačnik ter Mojca Mele zasedla 3. mesto, kar je je bilo za las premalo za uvrstitev na področno tekmovanje.

Zelo uspešno smo sodelovali na občinskem tekmovanju, kjer so 1. mesta osvojili Tina Srovin, Slavko Zabret, Uroš Maček, Gašper Carič, Martina Zavasnik, Jana Perčič, Špela Sušnik in po obe naši štafeti. Zaradi organizacijske napake se nismo udeležili področnega tekmovanja. Vseeno pa smo odšli tudi na republiško tekmovanje, kjer je Gašper Carič dosegel najboljši tekmovalni dosežek v letošnjem šolskem letu, saj je v metu žogice osvojil 2. mesto. Ne smemo pa pozabiti tudi na Martino Zavasnik, ki je v skoku v daljino dosegla 8. mesto.

Fantje so se udeležili tudi občinskega prvenstva v nogometu in zasedli 2. mesto.

Na koncu pa smo izvedli še ligo v rokometu, kjer smo prikazali nekaj dobrih in borbenih iger. Na občinskem tekmovanju so fantje in dekleta zasedli 3. mesto.

Letos so v okviru ŠŠD delovale sekcije v atletiki, gimnastiki, košarki, odbojki, rokometu, ritmiki. V vseh teh disciplinah smo se udeležili občinskih tekmovanj, v atletiki in gimnastiki pa tudi republiških tekmovanj. Dosegli smo visoke uvrstitve.

Pohvalno je, da je spet zaživela sekcija ŠŠD za atletiko, predvsem pri dekletih, naslednje leto bo treba še bolj pritegniti tudi fante.

Izvedli smo tudi točkovanje za najboljši športni razred; 1. mesto so osvojili učenci 7. d razreda, drugi so bili učenci 8. c razreda in tretji učenci 6. b razreda. Izbrali smo tudi najboljše športnice in športnike šole pri 7. in 8. razredih ter 5 in 6. razredih.

Na koncu še nekaj samokritike:

Letos nismo izvedli šolskega tekmovanja v krosu in letni atletiki. Na občinskem tekmovanju za ŠŠD pa smo zasedli le 3. mesto, kar je dosti slabše kot lani.

In pohvalno:

Pohvale vredno je, da kljub slabim pogojem (stara, majhna telovadnica, premalo rekvizitov, več kot 50% vozačev) še vseeno dovolj dobro delamo, kar pa ne pomeni, da ne bi mogli še boljše.

NAJBOLJŠE ŠPORTNICE NAŠE ŠOLE

5. in 6. razred

1. Tina Surovin, 2. Anita Mejač, 3. Majda Mele, 4. Milena Stanisavljev, 5. Ana Kladnik; 6. Urša Debeljak; 7. Mojca Bajec; 8. Barbara Dolinšek; 9. Nika Učakar; 10. Lilja Dragaš

7. in 8. razred

1. Martina Zavasnik; 2. Mojce M le; 3. Damjana Poljanšek; 4. Natal Malinarič; 5. Polona Dolinšek; Zvonka Pirš; 7. Alenka Šuštar; Špela Sušnik; 9. Nataša Lavrič; 1 Mojca Gregorič

NAJ ŠPORTNIKI

5. in 6. razred

1. Tine Brišnik, 2. Boštjan Modrija 3. Simon Schnabl, 4.–5 Uroš Špa Simon Sakelšek, 6. Boris Rems; Viktor Videc, 8.–9., Andrej Lind Mitja Muhvič, 10. Aleš Prosen

7. in 8. razred

1 Gašper Carič, 2. Janez Belaj, Slavko Zabret, 4. Uroš Maček, 5. T maž Okorn, 6. Matjaž Kladnik, Damjan Šmidovnik, 8. Marjan Šep tavc, 9. Tomaž Berlec, 10.–11. Da jan Toplovec, Janez Pavlič

Predsednik ŠŠ
Mojca M

Balinarski šport in ljudsko izročilo pod eno streho

Pred kratkim so kamniški, pa tudi okoliški balinarji, dobili v uporabo nov in modern objekt, ki zadošča tudi najbolj zahtevnim, tekmovalnim normativom. To tekmovalno balinišče, dolžine 28 in širine 4 metre, sta ljubiteljem balinanja ponudila lastnika gostilne Repnik na Vrhpoljah pri Kamniku.

Otvoritev in prvi balinarski turnir sta bila v soboto, 8. julija. Pred pričetkom turnirja, na katerem je nastopilo osem ekip, je predsednik balinarskega kluba Budničar iz Količevega podaril Dušanu Repniku pokal za omogočanje razvoja balinarskega športa v občini Kamnik, veterana balinarja iz Vrhpolj, Janez Kajdiž in Maks Novak, pa sta balinišče, skupaj z »narodnima nošama« Majco in Primožem, izročila balinarjem v uporabo.

Sedem ekip se je pomerilo v dveh predtekmovalnih skupinah za tri prosta mesta v polfinalu, kamor se je neposredno uvrstila ekipa Repnik st. V prvi skupini s tremi ekipami so zmagali fantje iz Količevega, z imenom Zeleni gaj, v drugi pa sta si napredovanje zagotovila Virtus iz Duplice in Franc Fronc s Količevega. Če povemo, da so s Količevega prišle kar tri ekipe in da sta se dve uvrstili do tretjega mesta, takoj postane jasno, da se Kamnik še ne more prištevati med balinarske centre, čeprav so nekateri balinarji že pokazali zavidljivo znanje.

V polfinalu so Repnikovi fantje gla ko izgubili proti Virtusu, še bolj gla ko pa je Fronc odpravil Zeleni gaj, je izgubiul tudi tekmo za tretje mes Dupličani pa so morali priznati pr moč gostov s Količevega. Vrstni re 1) Franc Fronc, 2) Virtus Duiplica, Repnik st., 4. Zeleni gaj Količevo, Marjanca Kamnik, 6) Mekinje, Budničar Količevo, 8) Repnik ml.

Poleg balinišča je okoli gostil Repnik opaziti tudi pridih preteklost Gostom so namreč na ogled ponud nekaj starih predmetov in objektov, so včasih služili na vaških kmetija danes pa kot prispevek k ohrani ljudske izročila krasijo okolico gos ne. Že bežen pogled našim očem p nudil lično opremljen kozolec, sta prešo za vino in mošt in takoimeno ni »gepl,« ki je včasih služil kot slam reznica ali za mlačenje žita. Delova pa je ta stvar nekako takole; iz sredi je bil napeljan drog, ki ga je je v kro vrtela vprežna žival in preko vija prenašala svoje silo na orodje. Te še nekaj predmetov lahko v Kamni vidimo tudi za Zapricah, pohvalno je, da tudi zasebniki bogatijo kam ško turistično ponudbo in da tu v poletnih mesecih lahko turist v d mači gostilni naroči okusen obro preživi lep večer v zaključeni druž organizira poročno kosilo ali pa sam odbalina eno partijo s prijateljem.

MATIC ROMŠA

Opravljam pleskarska in slikarska dela ter polaganje podov. Plahutnik Zvone, Novi trg 20.

Planinski kotiček

BENKOVIČ IN KREGAR NA EVEREST

Konec meseca odhajata v Himalajo znana kamniška alpinista: JANEZ BENKOVIČ in MARJAN KREGAR. Skupaj s člani zagrebške himalajske odprave se bosta poskusila povzpeti na najvšjo goro sveta s tibetanske strani, po severozahodni steni. Odprava bo potovala najprej v Nepal in nato v Tibet. S te strani je namreč mnogo bliže in s tem tudi ceneje in hitreje kot pa čez Peking in Laso. Imajo že vsa dovoljenja, čeprav je nekaj časa kazalo, da bo z njimi zaradi dogodkov na Tibetu in v Pekingu velik problem. Veliko odprav je namreč v predmonsumskem času obtičalo v Nepalu, ker jim Kitajci niso dovolili vstopa v Tibet.

Benkovič je lani že bil skupaj z vodjo odprave na ogledih pod to širno in mogočno steno. Takrat sta si ogledovala možnosti plezanih smeri in urejevala vse potrebne formalnosti ter zbirala posamezne informacije. V steni, v kateri je že nekaj smeri, sta našla tudi možnost za novo smer, ki bi jo lahko prepleza li, če bo šlo res prav vse po sreči, kar pa se zelo redko dogodi. Drugače pa bi naredili prvo ponovitev osrednjega ozebnika z leve strani.

Vsa potrebna finančna sredstva, po 4000 USD na vsakega, sta morala v glavnem zbrati kar sama. Alpinistični odsek Kamnik jima je iz svojega solidarnostnega fonda oziroma fonda za odprave dal lahko samo okoli 20% potrebnega denarja, ostalo sta pa zaslužila s priložnostnimi deli, pa tudi nekaj sponzorjev sta našla. Naj omenimo samo najpomembnejše, saj to prav gotovo tudi zaslužijo: KEMOSTIK, ZTKO Kamnik, TITAN, SVILANIT, LJUBLJANSKA BANKA PE Kamnik, SKG Kamnik, SLOVENIJA ŠPORT Ljubljana, KOVINSKA GALANTERIJA HOČEVAR, PIZZERIJA PARMA in DUŠAN PODBEVŠEK. Vsi ti so jima prispeval del sredstev oziroma jima omogočili, da sta jih z delom zaslužila. Tako bo uspeh odprave tudi uspeh vseh, ki so prispevali, da bo odprava sploh lahko šla na ta velik podvig.

LETOŠNJA ŠOLA V MANAGU V ZNAMENJU KAMNIČANOV

V okviru tehnične pomoči neuvrščenim in nerazvitim državam je Jugoslavija leta 1980 na pobudo in z velikim trudom že pokojnega Aleša Kunaverja zgradila eni od najrevnejših držav v svetu – Nepalu, šolo za gorske vodnike. V tej šoli so nato v glavnem Jugoslovani učili Nepalce tega poklica. Financiranje šole oziroma tečajev, ki je šlo spočetka iz sklada solidarnosti, je postopoma prenehalo in sedaj ga v glavnem financira le še slovenski ZAMTES, ki pa da denar samo za enega inštruktorja. Ostali pa si morajo pridobiti denar v glavnem kar sami iz svoje sredine. Zaradi tega je vsako leto vedno manj takih, ki bi bili pripravljeni poleg napornega in odgovornega dela v šoli, pred tem še zbirati denar za to, da bodo lahko nato šli v Nepal zastonj delat.

Letos so bili na osnovi javnega natečaja izbrani kar štirje člani kamniškega alpinističnega odseka. To so Cene Griljc, Darja Jenko, Frane Kemperle in Bojan Pollak, ki bo tudi vodja letošnje šole. Poleg njih gre tja še Matevž Lenarčič iz Zasavskega alpinističnega odseka in kot zdravnik Milenko Savić iz Beograda.

Kot je že povedano, je denarja samo za enega. Tako si bodo morali ostali praktično sami priskrbeti denar še pred odhodom, ki je predviden okoli 15. avgusta. Vsi so optimisti, kljub težki gospodarski situaciji, in upajo, da jih bodo tisti, ki jih bodo zaprosili za pomoč tudi razumeli in jim tako pomagali nadaljevati humano poslanstvo in s tem tudi ohranjati ugled Jugoslavije v tem delu sveta. Ker bo letošnja šola res v znamenju Kamničanov, pomeni to, da bodo tudi oni zastopali Jugoslavijo, a obenem tudi to, da bo največji del finančnega bremena tudi na kamniških ramah. Seveda pa ni nihče več tako neumen, predvsem pa ne toliko bogat, da bi si sam plačeval to, da bi lahko delal za druge, se mučil na velikih višinah in pri vsem tem še odgovarjal za svoje početje ne samo pred domačo, ampak tudi pred svetovno javnostjo. Zato vsi trdno računajo, da jim bo vsem štirim skupaj uspelo zbrati 3800 USD, kolikor je potrebno za štiri vozne karte do tja in nazaj.

ŠKARJA VODJA JAHO ŠIŠA PANGMA '89

Letos bo kamniški alpinistični odsek imel še dva himalajca. Okoli 20. septembra bo šla preko Nepala v Tibet jugoslovanska alpinistična himalajska odprava (JAHO), ki bo poskušala v alpskem stilu priplezati na vrh ŠIŠE PANGME čez južno steno po več smereh. Ta odprava je v skladu z jugoslovanskim načrtom vzpona na vse vrhove višje od 8000 m po novih smereh. Istočasno pa sledi tudi modernim trendom v alpinizmu, da eno smer pleza čim manj ljudi.

Vodja odprave bo Tone Škarja, naš znani alpinist in himalajec, ki je doma v Mengšu, drugače pa član kamniškega alpinističnega odseka že več kot 30 let. Poleg izredno uspešne alpinistične dejavnosti v preteklosti je še vedno izjemno aktiven, saj pri 52 letih še vedno pleza tudi smeri VI. stopnje. Vodil je vrsto uspešnih himalajskih odprav (Kangbačen, Everest in Jalung Kang) poleg tega pa je duša in srce jugoslovanskega, predvsem pa slovenskega alpinističnega odpravarstva.

Drugi član odprave, ki je tudi iz kamniškega AO, je MARKO PREZELJ. Ta je eden ta čas n bolj aktivnih alpinistov v Kam ku, izkazal se je že z vrsto kva tetnih vzponov, v Himalaji pa je potrdil lani, ko je skupaj z R dom Nadvešnikom splezal na v Čo Ojua.

Kamniški obč

KAMNIŠKI OBČAN, glasil občinske konference SZD Kamnik – Kamniški občan je aprila 1981 ob 20-letnici izha janja prejel srebrni znak O – Ureja Svet za informiranje predsednik Janez Pirš, i uredniški odbor v sestavi: Ja nez Balantič, Tone Ftičar Damjan Gladek, Romana Gr čar, Dušica Jesenik-Brem šak, Ivo Pirc, Bojan Traven Matic Romšak, Stane Simši in Jana Taškar, glavna in od govorna urednica. Tehnič urednik Franci Mihevc. Stro kovna sodelavka Vera Mejač – Izhaja dvakrat mesečno – Naslov uredništva: Kamnik Titov trg 9, telefon 831-31 – tekoči račun pri OK SZD 50140-678-57039 – Kamniški občan – Rokopisov in foto grafij ne vračamo – Tiska ČGP Delo v Ljubljani.